

Központi Jubileumi Rendező Bizottság (Toronto, Ontario, Kanada)

Tájékoztató

az 1981. május 15—17-ig megtartott Jubileumi Találkozó
anyagi helyzetéről 1981. VIII. 25-én.

A Jubileumi Rendező Bizottság f. évi június hó 23-án tartott ülésén a pénztáros ismertette, hogy a jubileumi ünnepségek brutto bevételét becsapítva az akkor érkezett és még a bankba be nem tett csekkeket is:

A brutto bevétel összege:	\$ 17,474.64
az eddig felmerült kiadások összege:	12,069.63
a maradvány:	5,405.01

A pénztáros azt is bejelentette, hogy ezen maradvány még nem végleges, mert kisebb kiadásokra még mindig lehet számítani, azonban a megkezdődött postás-sztrájk miatt (6 hétig tartott) teljesen bizonytalan a még kintlévő számlák beérkezési ideje.

A pénzek hovatfordítását illetően különböző javaslatok hangzottak el. Azonban abban a Bizottság valamennyi tagja egyetértett, hogy a Torontói Magyar Ház támogatására, valamint a Rákóczi Alapítványnak a „The Hungarian Art of War” c. könyve kiadásának az elősegítésére 1,000.00 — 1,000.00 (ezer-ezer) dollárt adományozzunk. A még fennmaradó összeg (3,404.01) hovatfordítása felől ősszel fogunk határozni.

Kimondotta a Bizottság, hogy a 2,000.00 dollár elküldésével ne várjunk őszig, hanem azt sürgősen juttassuk el az érdekelteknek, míg a fennmaradó összeget pedig valamilyen magasabb kamatozású betétbe kell rövid időre elhelyezni.

E határozat alapján július hó első napjaiban az ezer-ezer dollár összeget a pénztáros személyesen adta át az érdekelteknek, míg a 3,000.00 dollárt 3 hónapi időtartamra betette magasabb kamatozású (15.5 %-os) betétbe. 405.01 dollár megmaradt a régi betétkönyvben az esetleges kiadások utalványozhatása végett.

További és részletesebb elszámolást, illetve annak ellenőrzését és hitelesítését az 1982-ben megjelenő B.L-ben fogjuk közölni.

Kelt, 1981. augusztus 25-én.

Dr. Szalontai Sándor
pénztáros

4.) A magyar élet eseményei világszerte

Farkas János:

Magyar ünnepélyen idegen földön

*Idegen földön magyar suhanás,
Hazai hangok meghitt zenéje
Jó méze csorgott kedvvel fülembé
És megittasult bús szívem mélye.*

*Csillogó szemek fénye cikkázott,
A honfi kedvnek vad tüze lángolt,
A felcsapódó szenvedélyekben
Megszínesedtek a fehér álmok.*

*Bajvívó fajtánk ősi varázsa
Áthatotta az idegen teret,
S mint táborúznál honi végeken
Jó harcos kedvünk felmelegedett.*

*A homlokok mögött István király
Meggzenelt arca fényesedett fel,
Glóriája megvilágította
Nagy Hunyadit a keresztesekkel.*

*Éltük a képet és hitünk éledt
Izommá duzzadt jó honfi vágyunk,
Merészen néztünk jövőnk elébe:
Lelkesített múltunk, ideálunk.*

*Új zászló lebbent, piros-fehér-zöld,
Lágy kéz hímezte, hős magyar asszony,
Kemény karok fogják hazavinni
Az eljövendő dicső tavaszon.*

*Mert jön tavasz és lesz feltámadás,
A sötét télre áldott fény derül,
Kárpátoktól le az Adriáig
Új magyar élet új dala zendül.*

Thienville, 1956. augusztus 19.

Kálmán Gyula fafaragómester újabb munkái.
Bajtársunk 1979-ben a Pacific National Exhibition első díját, valamint a tervező
művészek részére alapított különös elismerést nyerte. (B.L.1980/1. szám) A felvételt a
bajtársunk otthonában készítette Fekete Zsolt bs. (F.Zs.1981.VIII.19.)

Vatikán Város (Róma, Olaszország). „A Szittyakürt” egyetemes magyar és nemzeti érdekeinkért síkra szálló Cleveland-i laptársunk 1981. áprilisi számában hírül adja, hogy „a Vatikán újra életbeléptette a 253 éves tilalmat a szabadkőművesség ellen, s hozzáfűzték, hogy aki a szabadkőművességhez csatlakozik, az ki van közösítve. A katolikus doktrína a szabadkőművességet az Evangélium pogány vetélytársának tekinti.”

A szabadkőművesség ugyanis az egész világot behálózó titkos társaság, mely elveti a bibliát, törölte alkotmányából az Isten létében és a lélek hallhatatlanságában való kötelező hitet. Ezért XII. Kelemen pápa már 1738-ban elítélte a szabadkőművesség elveit és a katolikus híveknek kiközösítés terhe alatt megtiltotta az abban való részvételt.

A II. Vatikán-i zsinat liberális szellemiségének következtében számos olyan eszme és irányzat kapott lábra — a nők pappászentelésének követelése, a házasság érvénytelenítésének megkönnyítése, stb. — a teológusok, papok, szerzetesek és apácák között, melyek általános zavart keltek és hívek nagy részének az Egyházba vetett hitét, bizalmát megrendítették. Ennek a tüzzel vassal folyó modernizálásnak lett a következménye a szabadkőművességbe való belépési tilalom megszüntetésére irányuló mozgalom: VI. Pál pápa a tilalmat feloldotta.

II. János Pál pápa, aki megválasztása óta elkötelezte magát a kereszténység ősi, krisztusi erkölcsének hirdetése mellett, s két éves működése alatt kivívta nemcsak az egyetemes egyház, hanem az egész világ megbecsülő tiszteletét: a tilalom visszaállításával újabb mérföldkövet állított azon az úton, melyen az egyház papsága, szerzetesei és a hívők seregei visszatalálhatnak arra az egyedül helyes útra, ahonnan az utolsó évtizedekben a mindenáron való újítás lázas révületében eltévelyegtek.

1981. V. 20-án, du. 5 órakor a Szent Péter téren egy töröknek jelentett terrorista gyilkos merényletet követett el II. János Pál pápa ellen. Ez az ortámadás rövid hónapok alatt a második a keresztény kultúrvilág vezetői ellen. A Gondviselés mind Reagan elnököt, mind a Szentatyát megvédte. Nem lehet azonban mindent a Jóistenre bízni. Amíg a kormányok nem hoznak drákói szigorúságú intézkedéseket a terrorizmus megfékezésére, az emberiség elveszítheti hivatott vezetőit, s maga is a terror áldozata lesz. Nem a szabadosság, hanem a törvény és a rend a világbeke alapja.

A merénylet után mi magyarok is templomainkban imádkoztunk a szentatya felgyógyulásáért, aki még a Szent Péter térre való indulása előtt magához kérte Ft. Dr. Csertő Sándor kanonok atyát, s felolvasta neki azt a magyar nyelvű szöveget, mellyel majd a téren felállított emelvényről a negyven fős Magyarországról érkezett gyermekcsoportot fogja üdvözölni. Súlyt fektetett ugyanis arra, hogy a szöveget szabatosan, kifogástalanul mondja el, mely így szólt:

„Hozzátok szólok, kedves magyar gyermekeim. Rajtatok keresztül üzenem Magyarországra a magyar népnek,

veletek küldöm el szeretemet, áldásomat.

Isten legyen veletek, Isten vezéreljen Benneteket!”

(Szittyakürt, Amerikai Magyar (Baltimore-i) Értesítő, XVII/6. szám. K.M.V. 1981.VI.7.)

Diestedde-ben Magyar Internátus (North Rhine-Westphalia, Nyugat-Németország.) nyílt meg 1981.I.8-án négy magyar paptanár (Dr. Radics János, Dr. Endrédi Csanád, Dr. Karikás Günter és Dr. Juhász Ferenc) vezetésével, akik hosszú éveken keresztül a Burg Kastl-i Magyar Gimnáziumban végeztek eredményes munkát. Célja: Magyar fiúk és lányok magyar szellemben történő nevelése és oktatása, a német gimnáziumi tanulmányok elvégzése és az érettségi megszerzése. A magyar nyelv és történelem oktatása hivatalosan engedélyezett tantárgy. A magyar fiúk a St.Marien német fiúinternátus önálló részlegében, a lányok pedig a német lányok internátusában laknak. Részletes tájékoztatást ad: Ungarisches Alumnat, Magyar Internátus, D — 4724 Wadersloh-Diestedde, Lange Str. 1. West Germany.

Oberschützen — Felsőölvő (Burgenland, Ausztria). A helybeli nyilvánossági joggal felruházott Evangélikus Felsőfoku Főgimnáziumban az 1981/82. tanévtől kezdve magyar nyelvű tagozat nyílik meg, melynek értelmében az 5. osztálytól kezdve, mint második élő nyelvet a magyart lehet választani. Így lehetővé vált az, hogy érettségi vizsga tehető magyar nyelvből. Az érettségi bizonyítvány minden egyetemre biztosítja a felvételt. (Prof. Ludwig Szeberényi, Oberschützen, A-7432, Ausztria).

Graz (Ausztria). Ft. Galambos Ireneusz O.S.B. plébános meghívta a grazi magyarok egyik csoportját Alsóörbe, az Űrnap közös megünneplésére. 1981.VI.18-án 7 órakor autóbusszal indult a csoport. Az alsóöri templom a rossz idő miatt elmaradt. Utána megnézték az alsóöri Tájmúzeumot, ahol régi szerszámokat, edényeket, bútorokat és más népművészeti tárgyakat találtak. Két órai pincelátogatás után kellemes hangulatban tértek vissza Graz-ba. 1981.X.2-11-ig római zarándoklatot terveznek, Árpádházi Szent Erzsébet halálának 750-ik évfordulója alkalmával. (B.J. 1981.VII.23.)

Az alsóöri (Burgenland) népiskola a kéményen gólyafészek.

Északamerikai Egyesült Államok

Garfield (New Jersey). A Magyar Cserkészszövetség f. évi 25 és 26-án a New Brunswick-i (N.J.) Teleki Pál cserkészotthonban közgyűlést tartottak. A társasvacsorán Dr. Wigner Jenő Nobel-díjas egyetemi tanár mondott ünnepi beszédet, míg a beszámolót Dr. Némethy György a Szövetség elnöke mondotta. Másnap, vasárnap a r.k. és ref. magyar istentiszteletek után Teleki Emlékünnepélyt tartottak, hol Koréh Ferenc, a New Yorkban élő író mondott emlékbeszédet.

A magyar cserkészkötelelességeket újra és újra kiértékelve a Nagytanács körlevelet bocsátott ki 1981 májusában. Ismerteti a magyar műveltség és kultúra értékeit ápoló Corvina programot és változatlanul feladatául tüzi ki a cserkészlet és a magyar élet számára hivatott és felkészült vezetők további támogatását 3-6 hónapos külföldi tanulmányutak formájában. Hangot szándékozik adni az utódállamok magyarsága állampolgári egyenlőség és emberi szabadságjogok birtoklására vonatkozó igényeinek. Végül felsorolja Könyvkiadó programuk keretében megjelent könyveket és gyűjteményeket. Célkitűzéseik megvalósításához kéri a Nagytanács a magyarság további támogatását. Cím: Hungarian Scout Association, P.O. Box 68, Garfield, N.J., 07026, USA.

Akron (Ohio). Az amerikai magyarság történetének egyik legszebb, legemlékezetesebb napjává vált 1981. május 31-e az Emlékezés szobrának leleplezése. A gyönyörű szobor és a felirata: Trianon — 1920—1980 — emlékezteti a magyarságot a gyászos, erőszakkal ránk kényszerített trianoni békediktátumra, mely Magyarország területének kétharmadát és a magyarság összességének egyharmadát idegen uralom alá rendelte.

Az ünnepély első részében az amerikai magyarság 16 legnagyobb egyesülete és egyházainak képviselői szólaltak fel emlékezve a trianoni békediktátum ma se rendezett problémáira. Az ünnepélyen felszólalók 200.000 amerikai magyar nevében beszéltek és tettek ígéretet az igazságtalanságok elleni további elszánt harcra.

A Szobor Bizottság ezúton is köszöni az amerikai és kanadai magyarság támogatását. A szobor költségeire 10.000 dollár az ünnepély napjára teljesen összejött. (Szittyakürt, 1981.jún.-júl.)

(Szittyakürt)

Youngstown (Ohio). A Katolikus Magyarok Vasárnapja, a magyarság legnagyobb katolikus hetilapja 1981.IX.13-án 88. évfolyam 34. számában megjelenő „Elég volt a Csendőrökből?” Ft. Dunai Ákos O.F.M. cikkéből értesülünk, hogy: „Az egyik városban, hol meglehetősen sok magyar él, a helybeli egyesület szép és eredményes munkát végzett. Történt azonban, hogy egyre nagyobb számban költöztek oda olyan öregamerikás magyarok, akik az Amerikai Magyar Népszavából, a Szabadságból, Az Emberről és más efféle fájtos újságokból szerezték a szellemi táplálékukat évtizedeken keresztül. Mivel pedig az a magyar szellemi táplálék, amit a nevezett sajtópapírokból fölszedegettek nem volt se magyar, se szellemi, se táplálék, hanem egyszerűen és valóságosan baloldali propaganda, ezek az egyszerű, de kimondottan jószándékú emberek idegen eszmék káros befolyása alá kerültek... Néhány, Magyarországról főleg 1919-ben elmenekült hímPELLER olyan erős propagandát fejtett ki az öregamerikás magyarok között, hogy annak hatását még ma is érezzük.

Az említett egyesületben egyre nagyobb lett a szakadék az öregamerikások és a második világháború menekültjei között. Az idősebbeknek nem tetszett a sok kultúrműsor, ezzel szemben az ellentábor a magyar összejöveteleket nem csupán töltött káposzta evésére szerette volna fölhasználni. Végleges törésre napokban került sor. tisztújító közgyűlést tartottak, s az egyesület tagjai annak rendje és módja szerint összejöttek, hogy ki-ki leadja a voksát. Nem is volt baj egészen addig, amíg egy öreg csendőr szót kért, felment az emelvényre, s elkezdte mondókáját. Alig mondott azonban néhány szót, a közönség soraiból valaki hangosan fölkiáltott: „Ölég vót a csöndőrökből!” Mire azután elszabadultak az indulatok, s az évtizedekkel ezelőtt elvetett, de már rég holtnak hitt mag pillanatok alatt szárba szökken: „Úgy is van, nem köllenek a csöndőrök! Ki velük! Itt demokrácia van! Ez fri kantri, itt nincs csöndér!” — hangzott mindenfelől. Végeredmény: az egyesület föloszlott, megszűnt.

Mindenki elgondolkodhat a történeteken, s kialakíthatja a maga véleményét. De két lényeges mozzanatra talán nem fölösleges föl hívni a figyelmet. Az egyik: micsoda romboló, pusztító káros és negatív erők lehetnek azok, amik ezeket a derék és tisztességes embereket úgy félrevezették, hogy 36 esztendővel a háború befejezése után a csendőrben még mindig „a népelnyomás, az ún. úri világ” képviselőjét látják? A másik: a parasztság színe-javából toborzott, a hazáért életét is áldozni tudó, kötelességét tüzőn-vízen keresztül teljesítő, az ezrével mártírhalált is vállaló Magyar Királyi Csendőrség még megmaradt tagjai büszkék lehetnek rá, hogy olyan munkát végeztek, amiért az ellenség még ma is prüszköl.

Az ellenség pedig nem az a magyar, aki először fölkiáltott, hogy „Ölég vót a csöndőrökből!” Az ellenség az, aki ezt a magyar földművest erre megtanította.”

A szép és eredményes munkát végzett egyesület feloszlása sajnálatos dolog. Köszönettel tartozunk azonban Ft. Dunai Ákos atyának, a K.M.V. szerkesztőjének, hogy a történeteket egyszerűen és nyíltan megírta, s a címben foglalt kérdésre még mindig sok száz barátunk nevében is az alábbiakban adta meg a feleletet: „Elég volt a Csendőrökből?” Határo-

zottan felelhetünk: Nem, nem volt elég. A rombolásból és a destrukcióból volt elég.”

Kanada

Calgary (Alberta). A város magyarsága a helyi Magyar-Kanadai Kultúrközpont rendezésében Bartók Béla zeneszerző születésének 100. évfordulóján 1981.IV.22-én Centennális Koncertet rendezett a Jubilee Auditoriumban, a város színházában. A koncerten szerepeltek a város philharmonikus zenekara, énekművészek, s magyar néptáncokat mutatott be Bartók Béla feldolgozásában a calgaryi Bartók Táncsoport. Hajdú Lajos edmontoni (Alberta) szobrászművész ez alkalomra készítette Bartók Béla bronzszobrát, melyet a város polgármestere, His Worship Ralp Klein leplezett le a magyarság és a rendező bizottság teljesítményét elismerő szavak kíséretében. A különleges zenei élvezetet tartalmazó koncertet fogadás követte. Az est zenei főrendezője volt Joó Árpád a calgaryi philharmonikus zenekar karnagya.

Calgary (Alberta). 1981.III.22-én a Magyar-Kanadai Kultúrközpont nagytermében gyűlt össze a város magyarsága, hogy Egyházaink és Egyesületeink védnöksége alatt emlékezzék „Március 15-ére.” A választékosan összeállított és gazdag műsor keretében sikeresen szerepeltek művészeink mellett ifjaink is. Szólt az egybegyűlt közönséghez angol nyelven Mr. Victor Fortinski, a Lengyel Frontharcos Szövetség tagja, s a Magyar-Lengyel Világszövetség vezetőségi tagja hivatkozván több százados történelmi kapcsolatainkra, s a további együttműködés fontosságára. Szavait azzal fejezte be, hogy ne felejtjük el ma otthon, Lengyelországban és Magyarországon élő testvéreinket, akik nehéz időket élnek át: imádkozunk értük. A zárószavakat Berdin Árpád, a Kultúrközpont elnöke mondta. Főrendező volt vitéz Sebő Ernő.

Hamilton (Ontario). A Magyar Kultúrbizottság a Szt. István templom dísztermében igwn jól sikerült ünnepélyt rendezett 1981.III.15-én délután, Bartók Béla zeneszerző születésének 100. évfordulója alkalmával. Az ünnepi szónok Dr. Nagy Zoltán orvos, az MHBK torontói csoportjának vezetője volt. A cserkészcapatok Seregélyes Márton tanár, cscst. betanításában 48-as katonadalokat énekeltek. Műsorvezető volt Deme Lajos, aki megemlékezett Ft. Solymár János S.J., a tragikus hirtelenséggel elhunyt hamiltoni plébánosról. Az Antalóczy család szavalattal és énekszámokkal járult hozzá a gazdag műsorhoz. (K.M. 1981.IV.4.)

5.) Bajtársi élet Apáik nyomdokában a magyarságért

Bajusz Sándor:

A magyar cserkészlet jövője

A magyar cserkészlet — ahogyan ma ismerjük — fejlődő, növekvő ifjú-sági szervezet. További működéséhez megfelelő mennyiségű és minőségű vezetőre van szükség, kik a fiatalok nevelésével foglalkoznak. Ezért a cserkészlet nem választ, hanem megbíz vezetőket.

Minden év augusztusában több száz fiatal jön össze vezetőképzésre a Sík Sándor Cserkészparkban, Fillmore-ban (N.Y., USA). Itt van a Magyar Cserkész Szövetség vezetőképző központja. A világ minden tájáról jönnek össze fiatalok, hogy a vezetéshez útmutatásokat kapjanak.

1981-ben 300-an gyűltek össze, hogy a cserkészszeme, Isten, Haza és Embertárs szolgálatára felkészüljenek. A 14 éves fiatalok örsvezetői — gyakorlati — kiképzést kapnak, hogy eredményesen foglalkozzanak a náluk fiatalabb cserkészekkel. Van magyarságismereti tábor, ahol magyar földrajzból és történelemből kiegészítő magyar érettségire készülnek fel. A 18 éven felüli vezetőjelöltek mélyebb ismereteket kapnak a cserkészlet gyakorlati munkájából, hogy segédtszettek lehessenek. Így jutunk el a tisztképző táborhoz, hol intenzíven foglalkoztunk a cserkészlet gyakorlati, morális és nevelő célkitűzéseivel.

Összegezve a vezetőképző táborok csapatokhoz visszatérő tagjai négy világrész magyar életének gócpontjait szolgálják. Új lendülettel ök végzik az „emberebb emberré és a magyarabb magyarrá” való nevelést.

A cserkésztsztképző tábor parancsnoka **Bodnár Gábor** a M.Cs.Sz. ügyvezető elnöke, akit munkatársai élükön Jámbor Lajos cscst lelkesen és szép eredménnyel segítenek. (1981.július hó.)

Vitéz Vattay Miklós (Buenos Aires, Argentína) mérnök, vitéz Vattay Ferenc ezds. úr unokája egyetemi tanár kezdeményezésére az argentinai vitézi csoport egy 50 cm. magas ezüst kupát ajándékozott azArgentin Fegyveres Erők vívói részére. Ennek neve **Czetz János Vándorserleg**, célja az argentin-magyar fegyveres erők közti jóviszony emlékének elmélyítése és a hagyományos magyar sport, a kardvívás fejlesztése és ez által a katonai hagyományok ápolása. Czetz János (1822—1904) 1848/49-ben Bem tábornok vezérkari főnöke volt, aki később, mint argentin ezredes kimagasló tevékenységet fejtett ki új hazájában. Legfőbb érdeme az argentin Katonai Akadémia megszervezése volt. A serlegen a nagy vitézi jelvény jelképezi az adományozókat. Minden évben a kardvívásban legjobb eredményt elérő haderő-rész (földierők, haditengerészet, légi erők) fogja meggyerni. A kupáért ez év szeptemberében fogják megtartani az első versenyt. (v.V.F.1981.VIII.14.)

Fénysugár

„Sok szép emlék maradt meg bennem a 100 éves csendőrtalálkozóról, de egyike a legszebbeknek ifj. Körössy Zoltán megismerése. Édesapját, aki csendőrszázados volt, még otthonról ismerem, most is találkoztam vele. Az ő érdemük, hogy ilyen fiút neveltek a magyarság számára. A Csendőrmúzeum látogatói között fedeztem fel. Lázasan fényképezte a különböző tárgyakat, ami nekem különösen feltűnt, hiszen 30 év körüli fiatalember volt, akit kedves fiatal felesége munkájában hasonló érdeklődéssel és figyelemmel támogatott. Megkérdeztem tőlük, hogy mire készül ez a sok fénykép? Erre elővettek pár fényképalbumot és megmutatták saját csendőr és katonai múzeumukat. Elragadtatással, csodálattal néztem munkájukat, s örült a szívem, hogy ilyen is létezik. Kevés ilyen szépen rendezett pénzt nem kimélő intézményt láttam. A kapcsolat ezzel közöttünk nem zárult le, mert megígértem segítségemet, hogy mindenben támogatni fogom őket. Buenos Airesbe történt visszatérésem után 50 db. fénykép érkezett számomra az ő múzeumukból egy hangszalag kíséretében. Fiam nagy érdeklődéssel, mi feleségemmel könnyezve hallgattuk végig a küldött üzenetet. Az ifjú Zoli elmondja, hogy Németországban született, 3 éves korában jött az USA-ba, hol felesége, mint orvosnő, ő mint műtős dolgozik. Életének egyik fő célja ez a múzeum, ezért hoz meg minden áldozatot. Magyarul írni és olvasni megtanulni nagyon alkalma nem volt (magyarul folyékonyan ír és olvas. Szerk.) könyvet is idáig csak egyet olvasott, a m.kir. Csendőrség történetét. Ebből kifolyólag küldi mondanivalóját hangszalagon. Zolikám! Nem fontos, hogy írj, nem fontos, hogy olvass! Mindennél többet ért az, amit elmondtal, mert abból kitűnik, hogy mennyi magyar érzés, mennyi magyar szív van Benned! Állítalak oda példának „öregnek, fiatalnak” egyaránt. És így a sajtón keresztül kérek mindenkit, hogy munkádban támogasson, küldjenek el Neked minden csendőri és katonai tárgyat, hogy növeld „Múzeumodat” a jövő magyarság számára. Laci bátyád. (1981.VIII.20.)

Megjegyzés

A leközléshez kérem hozzáfűzni: Csendőr Bajtársaim! Boldogok lehetünk, hogy utódaink között ilyen fiatalember is akad. Nem tudom, hogy a mi torontói gyönyörű múzeumunk a későbbiek folyamán nem mehetne át ifj. Körössy Zoltán bs. kezébe, (Ő erről nekem nem tett említést), aki már eddigi munkájával is megmutatta, hogy alkalmas rá. Erről eddig senkivel nem beszéltem, de a hangszalag után felmerült bennem a gondolat és javasolom, hogy mind a múzeumör, mind a MKCsBK Vezetőség beszéljen erről a lehetőségről, hiszen a Múzeum jövőjének a sorsa állandó programpont.”

Ifj.vitéz Körössy Zoltán és családja

Tagfelvétel, dicséző elismerés, kitüntetés, kinevezés

1881

1981

A Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség Vezetője Sarasotában (Fla. USA) 1981. február 14-én, Csendőrnapon az MKCsBK tiszteletbeli tagjául fölvette:

Ifj. Esső Ira (USA) rendőr őrmester, Orange-i (Cal. USA) lakos, id. Esső Ira szkv. m.kir. százados fiát, aki 1980-ban XI.6-án, szolgálatban három gyanúsítottal tüzharcba keveredett, saját biztonságát figyelmen

kívül hagyva kimagasló bátor föllépésével megmentette társa életét, miközben maga súlyosan megsebesült. Ezért elnyerte a kaliforniai szenátus 1981.II.2-iki döntése alapján az „American Legion Valor” érmét.

A MKCsBK Melbourne-i (Vic., Ausztrália) csoportvezetőjének előterjesztésére az MKCsBK tiszteletbeli tagjának fölvette:

Hetyey Sándor tart. pc.zls. az MHBK központi vezetőhelyettese Ausztrália részére, **Dr. Elek Sándor** MHBK főcsoportvezető, vitéz **Szakáll Endre** szds., a Vitézi Rend ausztráliai törzskapitánya és **Juhász László** fo.szds. volt MHBK főcsoportvezető bajtársakat az MKCsBK jelvény ünnepélyes átadásával, továbbá a csoport korábban elhunyt tagjainak özvegyeit: özv. **Farkas Józsefné**, özv. **Gulyás Bertalanné**, özv. **Medzihradzky Aladárné**, özv. **Papp Józsefné**, özv. **Szigeti Gergelyné** és özv. **Tóth Lajosné** úrasszonyokat, ugyancsak az MKCsBK jelvény ünnepélyes átadásával.

A MKCsBK Toronto-i (Ont. Kanada) csoportvezetőjének előterjesztésére 1981.V.17-én a Jubileumi Díszérem egyidejű átadásával **Ferenczy Tibor** torontói bajtársunkat ugyancsak a MKCsBK tiszteletbeli tagjául fölvette.

A MKCsBK Calgary-i (Alberta, Kanada) csoportvezetőjének előterjesztésére az MKCsBK tiszteletbeli tagjául fölvette és a magyar egyesületek közötti együttműködés terén hosszú éveken át kifejtett igen eredményes szolgálataikért Dicsérő Elismerését fejezte ki: **Kovács Márton** szkv. m.kir. szds., **Zöld János** hdp. őrmester, **Varga István** szkv. m.kir. karp. tüzemester, **Radnóthy Károly** és **Berdin Árpád** a Calgary-i Kanadai Magyar Kultúrközpont elnöke, Calgary-i bajtársainknak.

A 100 éves Jubileumi Díszéremet adományozta

1981. február 14-én, Csenedőrnapon a magyar egyesületi együttműködés terén kifejtett igen eredményes szolgálataikért: **Id. Németh Endre** szkv. m.kir. százados (Ligonier, Pa., USA.) **Sályi Pál** szkv. m.kir. százados, az MHBK Pittsburgh-i csoportvezetője, **Szebedinszky Jenő** tart. m.kir. hadnagy Pittsburgh-i (Pa., USA) bajtársainknak.

A Toronto-i Jubileumi Találkozó alkalmával

1981. május 30-án

A.) Dicsérő elismerését fejezte ki:

ifj. vitéz **Körössy Zoltán Olivér**, az US Coast Guard tart. tagja Kensington-i (MD., USA) tb. csenedőrnek, aki bár nem a magyar földön fölnevelkedett fiatalabb magyar nemzedékhez tartozik, örömmel foglalkozik a magyar katonai, csenedőr múlttal, annak ereklyéit, képeit vas-szorgalommal gyűjti, s ezzel fajtájához való ragaszkodásának nyílt tanujelét adta, valamint az MKCSBK múzeumnak adományozott kiváló csenedőr mellszobráért és a m.kir. Csenedőrség 100 éves Jubileuma alkalmával írott angol-nyelvű cikkéért (B.L. 1981/1. 72.lap), valamint ifj. **Peterdy Mihály** és **Peterdy Tamás** (Toronto, Ont., Kanada) csenedőr fiainknak az ünnepély alkalmával teljesített szolgálataikért a szállításokkal kapcsolatban, továbbá

a Toronto-i Központi Jubileumi Rendező Bizottság

minden egyes tagjának

a 100 éves Találkozó összejöveteleinek szervezése, előkészítése és lebonyolítása terén kifejtett kiváló és igen eredményes szolgálataikért.

B.) A MKCsBK 25 éves Jubileumi Emétkérmét adományozta:

Nemes **Domokos Sándor** szkv. m.kir. csenedőrfőhadnagy, költő, író, szobrászművésznek (Winnipeg, Man., Kanada) a „Csenedőr” szobor elkészítése, valamint 1945-ben, a hadműveletekben való bátor részvételéért.

C.) Az Újólajos (Ezüst) MKCsBK 25 éves Jubileumi Emlékkérmét

a „kardokkal” adományozta vitéz **Kövendy Károly** CM., szkv. m.kir. csenedőrszázados, a Központi Jubileumi Rendező Bizottság elnökének, valamint **Utczás Mihály** szkv. m.kir. csenedőrszázados az Adelaide-i (S.A., Ausztrália) MKCsBK csoport vezetőjének kiváló és igen eredményes szolgálataikért, továbbá:

Az MKCSBK „Bajtársi Levél” Calgary-i szerkesztése és kiadásának megszűnése alkalmával

1981. május 30-án

Dr. Kiss Gyula szkv. m.kir. csenedőrszázados, a „Bajtársi Levél” 1975. VII.1. — 1981.XII.31-ig főszerkesztő és felelős kiadójának az MKCsBK életében csenedőr esküjéhez híven fáradtságot nem ismerő kiválóan teljesített munkájáért. (v.B.T.E. 1981.VII.5-én.)

A volt Magyar Királyi Légierők tagjai által alapított Oshawa-i (Ont., Kanada) Magyar Aero Múzeum-ban 1981.VIII.20-án összejött bajtársak közgyűlése vitéz **Kövendy Károly** CM szkv. m.kir. csenedőrszázadost a „repülők iránti érdemei elismeréséül örökös taggá választották.” (v.K.K.1981.IX.5.)

Confederation Europeenne des Anciens Combattants, az Európai Frontarcos Szövetség (Párizs, Franciaország) elnöke az MHBK központi vezetőjének előterjesztésére az **Európai Frontharcos Kereszt**-et adományozta Ft. **Dr. Ruzsik Vilmos** CM., főlelkész, **Bondues-i, Bata József** szkv. m.kir. csenedőrőrmester, **Kovács János** szkv. m.kir. csenedőrőrmester, továbbá **Töröcsik Pál**, **Varga István**, **Mazurka Béla** az MKCsBK tiszteletbeli tagjai, valamint **Tóth Árpád** szkv. m.kir. főhadnagy bajtársainknak. A kitüntetések Roubaix-ban 1981.III.22-én adta át az MHBK

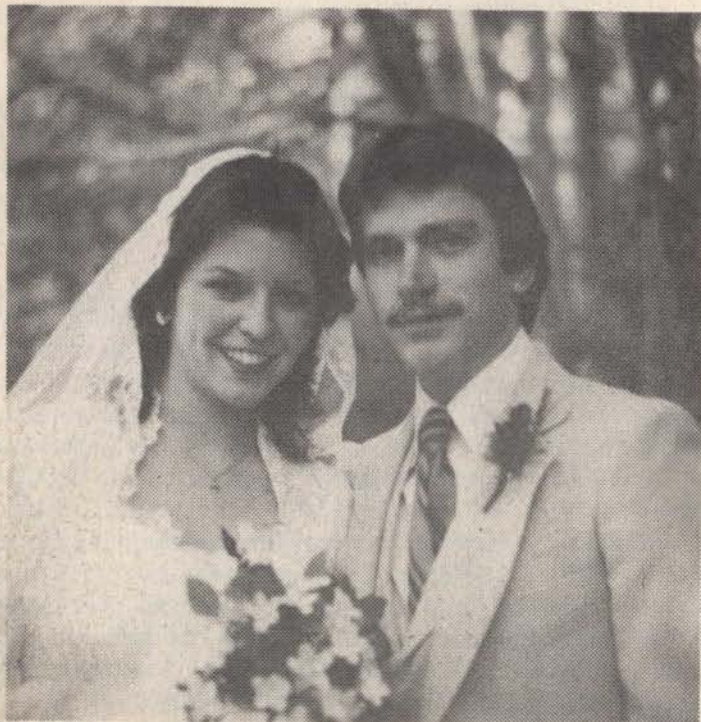
franciaországi főcsoportvezetőjének megbízásából Máthé Jenő cső.örn. az MHBK párizsi csoportvezetője.

A **West Virginia Westleyan College** (Buckhannon, WV., USA) alelnöke David G. Puddington 1981.V.14-én levélben köszönte meg Dr. Andróczy Ferenc egyetemi tanár, szkv. m.kir. csendőrőrmester bajtársunk kiváló szolgálatait, s gratulál a nyugalombavonulása alkalmával elnyert **Professor Emeritus** címhez. A búcsúztató banket 1981.V.5-én volt, hol az 1890-ben alapított kollegium címerét tartalmazó márványplakettjét, a kollégáktól egy szép körtefát és méhész coverall-t kapott, s diáklányai még egy külön partyt is rendeztek tiszteletére. (Dr.A.F.1981.V.19.)

A **Charleston-i Eastern Illinois University** (Ill.USA.) elnöke, Daniel E. Marvin, Jr. 1981.V.1-én kelt levelében Dr. André László egyetemi tanár, könyvtáros, szkv. m.kir. csendőrfőhadnagy bajtársunkat 1981.VIII.23-ével egyetemi nyilvános rendes tanárrá kinevezte. (Dr.A.L.1981.V.16.)

Új tagjainknak, elismerést, kitüntetést nyert bajtársainknak szívből gratulálunk.

Házasságkötés, születés, gratuláció

Becky Ann Smith és Frank Dale Csordás Victoria-i (B.C. Kanada) lakosok 1981.IV.17-én Victoriában házasságot kötöttek.

Csordás János szkv. m.kir. csendőrőrmester és felesége Jolánka (Victoria, B.C. Kanada) fia Frank Dale és Mr. és Mrs. Alan Smith leánya Becky Ann 1981.IV.17-én a Victoria-i Shady Creek templomban házasságot kötöttek. Az egyházi szertartás után fogadás volt a Playland Curling Club helyiségeiben.

Vigh Kunigunda Valéria r.k. vallásu okleveles óvónő, azelőtt budapesti lakos és vitéz **Polgári László** a MKCsBK tiszteletbeli tagja, Kitimat-i (B.C., Kanada) lakos bajtársunk Budapesten, 1981.III.14-én házasságot kötöttek. Vitéz Polgári bs-unk felesége 21 évi — ebből 10 mint vezető — óvónői gyakorlattal rendelkezik, s az újhazában is szeretne magyar gyerekekkel foglalkozni és tanítani őket. Ezért a jövő évben szeretnének Vancouver közelébe, vagy Calgaryba költözni, s egy kis kertés házat vásárolni a magyar közösségben élni le életüket. (v.P.L. 1981.III.30, IV.1 és 30.)

Vitéz Vattay Miklós mérnök, egyetemi tanár és felesége **Kiss Ildikó**-nak 1980.XI.18-án San Isidro-ban (Argentína) kisfiúk született, aki a szent keresztségben Richard nevet kapta, s egyben vitézi várományos is.

Bihar Győző gépészmérnök és felesége **Pál Zsuzsanna**-nak San Miguelben (Argentína) 1980.XII.10-én kisfiúk született, aki a szent keresztségben Sándor Marcelo nevet kapta.

Halloran Donald elektrómérnök és felesége **Bihar Ildikó**-nak Los Angelesben (Cal., USA.) 1981.III.30-án kisleányuk született, aki a szent keresztségben Erika Judit nevet kapta.

Mindhárom újszülött vitéz Vattay Ferenc ezds. úr dédunokája.

Szívből gratulálunk az új házasoknak, erőt, egészséget kívánunk az újszülötteknek, kedves családjuknak s a nagyszülőknek is.

A vitéz Vattay család négy generációja: dédapa, nagyapa unokájával és az apa Buenos Aires-ben (Argentína) 1981 áprilisában

Látogatások

Péterffy Zsombor szds., (Melbourne, Vic., Ausztrália) útban a Toronto-i találkozóra résztvett Orlando-ban a Ludovikás Találkozón 1981.IV.25—V.2-ig, s utána Vezető bajtársunkat látogatta meg Sarasotában (Fla., USA).

Molnár István szds., a clevelandi MCsCsK elnöke feleségével floridai útjuk során 1981.IV.21. és 22-én meglátogatták Vezető bajtársunkat Sarasotában, akivel aktuális megbeszélést folytatott.

Dr. Szentandrassy Elek szds. (Melbourne, Vic., Ausztrália) torontói útja során 1981.V.11 és 12-én megtekintette Calgaryban a magyar közösség templomait és a Kanadai Magyar Kultúrközpont épületét és látogatást tett Dr. Kiss Gyula és Karancz János bs-aknál.

Utczás Mihály szds. (Adelaide, S.A., Ausztrália) és felesége a torontói találkozó után, útjukban hazafelé Calgary, Vancouver és Victoriában lakó bajtársaikat és családjaikat látogatták meg, hol alkalmuk volt gyönyörködni Kanada nyugati részeinek szépségeiben, valamint föleleveníteni a 100 éves Találkozó megannyi felejthetetlen szép benyomásait és emlékeit.

Domokos Sándor fhdgy. (Winnipeg, Man., Kanada) és felesége útban a Sziklás Hegység felé 1981.VIII.8—11-ig Calgary-i bajtársaikat és barátait látogatták meg.

Betegségek, felgyógyulások

Vitéz Nagy Lajosné Northfield-i (Ohio, USA) lakost, vitéz Nagy Lajos főtörm., munkatársunk feleségét 1981.V.11-én váratlanul kórházba kellett szállítani. A Toronto-i Találkozóra való indulásuk előtt bal halántéka táján erős, szúrós fájdalmak voltak és nem tudott beszélni. Szerencsére a gyors orvosi beavatkozásnak minden remény meg van arra, hogy — még ha egy kis beszédhibával is, — át tudja vészelní ezt az átkozott attackot. Igen magas vérnyomása ellen már korábban is szedett orvosságot. (v.N.L.1981.V.19.) Állapota szépen javul, már megfőzi, — ha nehezen is — az ebédet és ami fő, segítség nélkül tud felkelni ülőhelyéről. (v.N.L. 1981.VIII.16.)

Kovács György főtörm., torontói (Ont. Kanada) bajtársunkat régóta türelemmel és humorral viselt betegsége nem akadályozta meg abban, hogy mint gondos házigazda szívesen lássa Calgary-i vendégeit, akik vele egy „minitalálkozó” keretében ünnepelték a 100 éves évfordulót. (K.Gy.VI.1.)

A „minitalálkozó” résztvevői 1981.V.16-án balról jobbra: Id.Karacs lászló, v.Keresztes Lajos és Kovács György fő-törm-ek, v.Keresztes Lajosné és Dr. Kiss Gyula.

Bánfai József lovas csendőr, Ligist-i (Ausztria) munkatársunk régi szembetegségében nincs gyökeres javulás. Negyedévenként jár orvosi vizsgára és kezelésre, mikor is cseppeket és kenőcsöt kap. (B.J.1981.III.18.)

vitéz Baranchi Tamáska Endre bs-unk (Sarasota, Fla., USA) 1981.VII.28-30-ig kórházban volt kiujult gyomorfekélyével, miután 2 és fél pint vért veszített. Most kétféle gyógyszert szed, szigorú diétét tart és 60 nap múlva felülvizsgálatra kell bemennie. Ettől eltekintve jól érzi magát. (v.BTE 1981.VIII.28.)

Flórián Gyula alhdy. (London, Ont., Kanada) bajtársunk 80 éves. Több mint 1 éve kórházban van cukorbetegséggel, mely az agynál okozott valamit, mely az orvos szerint elég gyakran előforduló tünet idősebb korban. Teljesen a múltban él. Gyermekekora, csendőr munkák, élmények foglalkoztatják. Néha homályosan, néha értelmesen, élesen emlékezik vissza. Felesége gyakori látogatásainak nagyon örül és nagy bizalommal közöl mindent, ami éppen az nap foglalkoztatja. (F.Gy-né,1981.III.4.)

Jobbulást, erőt, egészséget és teljes felgyógyulást kívánunk kedves bajtársainknak!

Halottaink

Gyulai Ödön
1893 — 1981

Gyulai Ödön szkv. m.kir. csendőralezredes, a Bronz Katonai Érdemérem a Katonai Érdemkereszt szalagján és más háborús és békekötötések tulajdonosa, a debreceni volt VI. csendőrkerület beosztott törzstisztje, az emigrációban az MKCsBK hűséges tagja türelmesen viselt hosszú betegség, s a betegek szentségének fölvétele után a Windsor-i (Ont., Kanada) I.O.D.E. kórházban 1981.VII.5-én 88 éves korában csendesen elhunyt.

1893.II.12-én született Kiskunmajsán (Pest vm.) 1908-ban a Traiskirchen-i (volt bécsi) tüzér hadapródiskolába került, melynek elvégzése után zászlósként kezdte meg csapatszolgálatát. A világháborúban résztvett. 1922.VI.15-én a csendőrségi próbaszolgálat teljesítése után mint főhadnagyot a szegedi kerület állományába vették föl. Különböző beosztások után 1941-ben a nagyváradi osztály parancsnoka volt. A háború ideje

alatt saját kérelmére hadibeosztásba volt vezényelve. 1945-ben, mint a VI. cső. ker. törzsének pk-a az oda beosztott polgári személyekkel együtt hagyta el az országot és Kirchdorf a.d. Krems-ben települt. Innen Grazba költöztek, s annak Eggendorf külvárosában a várospk. rendelkezésére Magyar Irodát állítottak föl az érkező magyar menekültek fogadására. Dolgozott mint címfestő, cipész, éjjeliőr, s papírgyári munkás. Amerikai rokonaik segítségével 1948 szeptemberében Kanadába vándoroltak ki feleségével, s Windsorban 1950-ben fényképészeti studiót nyitottak, hol mindketten dolgoztak 1971-ig. Nagyon szerette a magyar nótákat és szépen zongorázott.

Bajtársi kapcsolatait megtartotta. 1978-ban még részt vett a torontói Csendőrnapon, hol régi szép emlékei elevenedtek fel és találkozhatott jó barátaival. A Bajtársi Levél lelkes olvasója és bőkezű támogatója volt. Az utolsó években érzelmesedése mellé szemoperációt is átszenvedett. A Toronto-i Találkozóra még elküldötte üdvözlését.

1980-ban szívműködésében voltak zavarai és kórházba került. Az étvágytalanság miatt a táplálkozás is problémaként jelentkezett, s súlyt veszített rohamosan. Kórházba kellett szállítani, de onnan haza kívánkozott. Június 28-án, otthonában az utolsó vasárnapon megbékélve beszélgetett feleségével, köszönte a gondos, odaadó ápolást: elbúcsózott. Utoljára e nótát kezdte idézni:

Ha kimegyek a temető árkába,
Ráborulok édesanyám sírjára.
Kelj fel Anyám, kelj fel Anyám sírodból,
Nézd meg mi lett legkedvesebb fiadból.

30-án kórházba kellett szállítani. Ekkor már 20-22 féle orvosságot szedett naponta, s állapota napról-napra romlott, de szellemi erejét megtartotta. Nem szenvedett, s nem volt haláltusája, 30-án hajnalban csendesen elment az Örök hazába.

Lelkiüdvéért VII.7-én 9.30-kor mutatott be gyászmisét a Szt. Antal templomban Ft. Gáspár Márton plébános, jóbarátja, akinek orgonált a Graz-i magyar miséken. Ugyancsak ő búcsúztatta sok jóbarátja ismerőse jelenlétében. Elhamvasztották.

Gyászolják felesége özv. Gyulai Ödönné, szül. Lániczky Ilona, leányai: Aczelné Erzsébet és Dr. Szentendrey Károlyné, Györgyi és férje, unokái: Aczél Antal és felesége, (Windsor), Szentendrey József és Károly (Avon Lake, Ohio, USA), Dr. Caughlin Péterné, Teri és férje (Oxford, Anglia), Huga: Dr. Horváth Antalné szül. Gyulai Margit (Magyarország), kiterjedt rokonsága Nyugatnémetországban és Magyarországon, valamint barátai, bajtársai. (Özv. Gy. Ö-né 1981.VIII.12.)

Dr. Naszvadi Mihály volt m.kir. csendőr gazdasági százados, a budapesti volt I. kerület gazdasági hivatalához beosztott tiszt, az összeomlás után kirakó munkás, gyenge fizikumát igénybevevő nagyon nehéz és megerőltető munka, s az élet nehézségeinek súlya alatt Budapesten 1981. VI.2-án meghalt. Temetése szülővárosában, Kunszentmiklóson ment végbe VI.7-én, 5 órakor az öregtemetőben. Gyászolják rokonsága és bajtársai. (Sz.A.1981.VI.21.)

Szucs Vince szkv. m.kir. csendőrőrmester a kolozsvári volt IX. kerület állományában Derby-ben (Anglia) rák-betegségben, 1981.VII.9-én a városi kórházban 67 éves korában váratlanul elhunyt. 1914.IV.26-án született Szeged-Alsóközponon. Katonai szolgálata után a csendőrséghez lépett be. 1945 tavaszán harcolva vonult vissza alakulatával Szombathelyre, majd Grazba. Itt élt 1948-ig, majd Angliába vándorolt ki. Derbyben telepedett le és meg is nősült. MIndössze csak két munkahelyen dolgozott, s mindkét gyárban igen megbecsülték. A Toronto-i Találkozóán részt vett, egyedül és betegen képviselte angliai bajtársait.

Temetése Derbyben ment végbe VII.17-én a r.k. egyház szertartása szerint nagy gyász kísérettel a Normenton kistemetőben. Megjelentek özvegyén kívül volt bajtársai, barátai, ismerősei. Isten adjon neki nyugodt pihenést az idegen földben. (N.J.1981.VIII.7.)

Lehoczky Jenő szkv. m.kir. csendőrőrmester, az MKCsBK Sydney csoportjának tagja Sydneyben, 1981.VI.30-án 67 éves korában hirtelen meghalt. Temetése VII.2-án ment végbe általános részvét mellett. Csendőrzászlóval letakart koporsóját a csoport küldöttsége, barátai és ismerősei kísérték utolsó útjára. Isten nyugosztalja. (Dr.T.Gy.1981.VII.2.)

Fáy Ferenc szkv. m.kir. honvéd hadnagy, költő, író, a MKCsBK tiszteletbeli tagja 1981.VI.10-én Torontóban (Ontario, Kanada) 60 éves korában váratlanul visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

A Bonyhád-i evangélikus gimnáziumot végezte, majd a háború utolsó évében hadnaggyá avatták a m.kir. honvéd Ludovika Akadémián. Több, mint negyedszázados hazátlansága alatt hűségesen szolgálta a magyar lírát és rímeivel enyhítette a magyar sorstragédiát. Északamerikában, a nagyobb magyar központokban tartott beszédeiben, előadásai során mindig megemlékezett a volt m.kir. Csendőrség béketeljesítőményeiről és háborús helytállásáról.

Mikor 1979-ben, Torontóban a Csendőrnapon átvette a MKCsBK 25 éves Jubileumi Emlékérmét, megígérte, hogy mint a „legfiatalabb tb. próbacsendőr” a jövőben is szolgálni fogja a csendőr-eszmét.

Az év elején szívrohammal kórházba szállították. Mikor már úgy látszott, hogy a gyógyulás útján van, jött az utolsó roham, mely végzett vele. Családját rajongásig szerető férj, apa, testvér, hűséges barát és bajtárs volt. Gyászolják felesége, leányai, fiai, testvére és családja, számos jóbarátja és bajtársai. (K.M. 1981.VI.20.)

Vitéz bikfalvi **Darabont Ferencné** szül. nemes Tardos Ilona, (néhai vitéz Huszkay László ezds. özvegye), a Szent László Rend és Társaság tagja (KSL), az MKCsBK tiszteletbeli tagja hosszú betegség után Delhiben (Cal., USA.) váratlanul, szívrohamban 1981.VIII.10-én 65 éves korában meghalt. Bencésrendi tanítónő volt, s Csíleben a spanyol tankönyveket átírta az igazságnak megfelelően. Kiváló magyar asszony és igaz csendőrbarát volt. Nyugodjék békében. (v.K.K. 1981.VIII.11.)

Dálnoki Veress György Antal volt m.kir. huszárfőhadnagy, egyik országos iparvállalat helyi telepének vezetőségi tagja keresztény megnyugvással viselt súlyos betegségben rövid szenvedés után Calgaryban (Al-

berta, Kanada) 1981.VII.26-án, 61 éves korában meghalt. Temetése VII.29-én tartott gyászmise után ment végbe a helybeli St. Mary temetőben. Gyászolják felesége szül. Náday Ágnes, hat gyermeke, unokái, édesanyja özv. Dálnoki Veress Lajosné, szül. Hirsch Ilona, valamint barátai, bajtársai. Búcsúztatta Magas István a kanadai M.Sz.Sz. elnöke.

Csikós Jenő szkv. m.kir. csendőrszázados, az újvidéki csendőrtanszázad volt oktatótiszte, agyvérzés és bénulást követő operáció után 1980.VIII.7-én Karlsruhe-ban (Nyugat-Németország) 66 éves korában meghalt. A háborúban hadi beosztásban vett részt, mikor is szovjet hadifogságba esett, hol 5 évet töltött. Mikor kiszabadult a budapesti Mosonyi úti börtönben, utána Kazincbarcikán volt büntető táborban. 1953 szeptemberében szabadult. (v.B.T.E. 1981.VIII.9.)

Tar Vilmos szkv. m.kir. csendőrőrmester, a volt csendőr központi közlekedési parancsnokság állományában, Canberrában (N.S.W., Ausztrália) szívérelmeszesedésben 1981.VI.29-én 72 éves korában meghalt. Bátyuban (Bereg vm.) született 1909.V.18-án. A m.kir. 1. lovastüzérszázadnál kapott magyar átképzést 1939-ben. A m.kir. csendőrség kötelékébe 1940.III.1-én lépett és nyert beosztást a kassai VIII. cső. kerülethez. 1940-41-ben a jt.iskolát, míg a közlekedési tanfolyamot 1943-ban végezte igen jó eredménnyel. Temetése Canberrában ment végbe a református vallás szertartása szerint. Bajtársai elkísérték utolsó útjára. Búcsúztatta Lévay Ferenc őrm. Gyászolják felesége, családja, barátai és bajtársai. (Dr.T.Gy.1981.IX.2.)

Tar Vilmos
1909 — 1981

Nyilas Iván
1914 — 1981

Nyilas Iván szkv. m.kir. csendőrszázados, a szatmárnémeti szárny volt pk-a, a H.M. 20., csendőrségi osztályának volt segéd tisztje, a clevelandi Első Magyar Református Egyház presbitere, a Magyar Csendőrök Családi Közössége volt elnöke hosszas és súlyos szenvedés után Cleve-

landban (Ohio, USA.), 1981.II.18-án, 67 éves korában elhunyt.

1914.X.31-én Sajószentpéteren (Borsod vm.) született. Iskoláit Miskolcon végezte, majd az ottani 7. Szondy György tü.oszt-hoz vonult be katonai szolgálatra. A jogakadémiát elvégezve 1936-ban a csendőrséghez kérte fölvételét. A Ludovika Akadémia elvégzése után 1938.XII.18-án avatták hadnaggyá. Résztvett a felvidéki és az erdélyi bevonulásban, a Kárpátalja visszafoglalásakor kp. alakulatával elsőnek érte el az 1000 éves országhatárt.

1952-ben érkezett Clevelandba, hol tanulással és munkával szépen haladt a szállodai szakmában és nyugdíjba vonulásakor a város egyik legnagyobb szállodájának volt controller-je. Mind a magyar, mind a csendőr közösségi életben a társadalmi és bajtársi összejövetelek rendezésében lelkesen és sikeresen dolgozott.

Temetése 1981.II.21-én ment végbe bajtársai, barátai és a város magyar közösségének általános részvéte mellett. Gyászolják: Édesanyja, özv.Dr. Nyilas Ferencné, özvegye Nyilas Ivánné, szül. Németh Rita, fia Ferenc, aki édesapja nyomdokain haladva egyik nagy vállalatnál főnökhelyettes és emellett a magyar közélet tevékeny résztvevője. (Dr.B.I.)

Vitéz **Temesváry Gerő** szkv. m.kir. honvédezered, számos háborús és békekitüntetés tulajdonosa, a volt m.kir. honvéd Ludovika Akadémia akadémikus zászlóaljának pk-a, a Vitézi Rend örökös tb. törzskapitánya. Istenbe vetett hittel viselt hosszas súlyos betegség, majd a betegek szentségének fölvétele után Clevelandban (Ohio, USA.) 1981.III.4-én életének 88. évében elhunyt.

Született 1893.XII.6-án Marosvásárhelyt. Édestestvére volt vitéz Temesváry Endre vörgy. a m.kir. csendőrség emigrációban elhunyt utolsó felügyelőjének. A nagyváradi hadapródiskolát elvégezve háziérezdéhez, a 22. h.gy.e-hez került, mellyel végigharcolta az 1. Világháborút. Észak-erdély visszacsatolása alkalmával megérhette, hogy földérintő zászlóalja élén vonulhatott be szülővárosába. A 2.Világháborút is végigküzdötte.

Clevelandban 1950-ben telepedett le. Vitézi esküjében tett fogadalmát az emigrációban is megtartotta és fáradthatatlanul dolgozott a régi magyar katonai hagyományok és a magyar katonaeszmény fenntartásáért. Áldozatos támogatója volt a bajtársi közösségeknek és a közösségek szoros együttműködésének. Mint a Vitézi Rend USA székkapitánya 1964-ben indította a szervezési munkálatokat és az immár engedélykirattal rendelkező szervezetnek közel egy évtizeden át volt a vezetője. Vitézi tevékenysége mellett különösen szívén viselte szükebb hazájának, Erdélynek sorsát.

Temetése 1981.III.7-én volt bajtársai, rendtársai és barátai a Vitézi Rend, az MHBK, s az Erdélyi Bizottság nevében búcsúztatták. Gyászolják: leánya Sipos Miklósné, szül. Temesváry Katalin, fiai: Gerő, Tibor és András, valamint unokái és kiterjedt rokonsága. (Dr.B.I.)

Dr. zádorfalvi **Deme Károly**, szkv. m.kir. honvéd orvos-örnagy, orvos, a Kormányzói Dicsérő Elismerés béke és háborús Bronz Érdeme, a Nemzetvédelmi Kereszt és más kitüntetések tulajdonosa agyvérzés következtében Clevelandban (Ohio, USA), 1981.III.6-án tragikus hirtelenséggel 78 éves korában elhunyt.

1902.XII.13-án Zilahon (Szilágy vm.) született. Mint fiatal diák végigszervezte az 1. Világháborút követő román megszállást, s önként jelentkezett katonai szolgálatra. A Székely Hadosztály keretében résztvett a Zilah visszafoglalásáért folyó harcokban. 1928—1945-ig mint hivatásos katonarvos teljesített szolgálatot. A 2. Világháború során mint az egri 20. hadosztály eü. oszlop parancsnoka belekerült a doni harcokba. Személyes érdeme volt, hogy a Doni áttörés után a 101. sz. betegellátó állomást teljes személyzetével, anyagával és több mint 1000 beteggel sikerült hátraszállítania. A Magyar Érdemrend Lovagkeresztjére, valamint a II.o.Német Vaskeresztre való felterjesztése elintézetlen maradt.

Németországból 1950 decemberében vándorolt ki és az USA-ban 1953-ban már gyakorló orvosként működött a clevelandi magyar negyedben. Önzetlen, áldozatos lélekkel igyekezett régi katona bajtársainak segítségére lenni és bőkezű támogatója volt a különböző egyesületi és bajtársi összejöveteleknek. Soha nem feledkezett meg szükebb hazájáról Erdéllyel szemben fennálló kötelességéről.

Háborús emlékeinek megírása félbemaradt. Tervezett könyvének a „Dontól Clevelandig” címet adta.

Temetése 1981.III.9-én ment végbe az első Magyar Református Egyház szertartása szerint. A mélyen sujtott család iránt, mely alig három héttel előtte vesztette el egy másik kiváló férfitagját, Nyilas Iván cső.szds-t, városszerte mély és őszinte részvét nyilvánult meg. Gyászolják: Özvegye, Dr. Deme Károlyné, szül. Nyilas Dóra, leánya Salánky Tiborné, szül. Deme Erzsébet (Budapest), kiterjedt rokonsága, bajtársai, barátai az emigrációban és az Óhazában. (Dr.B.I.)

Dr. Rakovszky Antal szkv. m.kir. csendőrszázados, a volt szegedi V. Csendőrkerület állományában, Argentínában (Ballester, Prov. Buenos Aires), 1980-ban 67 éves korában meghalt. (MARCUS)

Kalotaszentkirályi **Székely Zoltán** szkv. m.kir. rendőrszázados hosszú és súlyos betegség után Glen Cove-ban (N.Y., USA) 1981.V.19-én 76 éves korában nemes lelkét visszaadta Teremtőjének. Földi maradványait a református Egyház szertartása szerint V.22-én helyezték örök nyugalomra a helybeli temetőben. Gyászolják: porig sujtott hűséges hitvese özv. Székely Zoltánné, szül. szentgerlicei Gaál Ágnes, a Fodor, Retteggy, gr.Almássy és a Simonfay családok, valamint az emigrációban, Erdélyben és a nagy magyar hazában élő barátai, továbbá rendőr, honvéd és csendőr bajtársai. „Erdély szülötte, rajongója volt a történelmi magyar hazának, melyért minden áldozatra készen állt. A viszontlátásra! Isten Veled!” (K.M.V. 1981.VI.14.)

Katona Sándor volt m.kir. főhadnagy Debrecenben, 1981-ben 64 éves korában elhunyt. 15 évet ült börtönben és már betegen szabadult. Montréalban (Quebec, Kanada) élő nőtestvére kérésére Nt. Dr. Komjáthy Aladár református lekipásztor a vasárnapi gyülekezettel együtt imádkozott lelkiüdvéért a piros és fehér virágokkal feldíszített templomban 1981.IV.5-én. (Cs.F.1981.IV.8.)

Özv. ippi és érkeserüi **Fráter Aladárné** született: Molnár Margit Dr.

Frater Gyula szds. édesanyja balesetből kifolyó tüdőgyulladás következtében a váci kórházban 1981.I.31-én 90 éves korában elhunyt.

Ősszel Magyarországra utazott rokonok és ismerősök meglátogatására. Január 18-án reggel, öltözködés közben valami miatt elesett. Combnyaktöréssel megoperálták. A műtét sikerült, de utána tüdőgyulladás lépett föl, mellyel szervezete már megbirkózni nem tudott. Temetése Vácott, az alsóvárosi temetőben ment végbe és helyezték örök nyugalomra a családi sírboltba a gyászmise és gyászszertartás után. Gyászolják egyetlen fia, rokonai és ismerősei. (Dr.F.Gy.1981.III.11. és gyj.)

Vitéz Lajtaváry László
1901 — 1980
(Bajtársi Levél 1981/1.szám 89. és 90. oldal.)

Vitéz **Fekete Antal** szkv. m.kir. honvéd zászlós, a Kormányzói Dicséző Elismerés a hadidíszítménnyel, s a kardokkal, az I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem s más háború és béke kitüntetések tulajdonosa, 1948 óta a MKCsBK tiszteletbeli tagja Torontóban (Ont., Kanada) szívrohamban 1981.VII.30-án **71 éves** korában meghalt. A Jutas-i tiszthelyettesképző elvégzése után kiváló szolgálataiért békében és háborúban a Kormányzó úr 1944.VIII.20-án zászlóssá avatta. Részt vett a Csik vm-i harcokban. Ötször sebesült. Öt leánya és öt magyar veje társaságában ott volt minden magyar megmozduláson. Aug. 4-én a temetkezési intézetet megtöltötték családja mellett barátai, bajtársai. Búcsúztatta v.Kövendy Károly az MKCsBK volt központi vezetője. Temetése VIII.5-én ment végbe a Szt. Erzsébet magyar templomból, hol lelkeüdvéért a szentmisét Ft. Máté József S.J. mutatta be. Példás családapa, példaadó, áldozatos jó bajtárs hagyott itt bennünket. (v.K.K. 1981.VIII.11.)

Horváth József szkv. m.kir. csendőrmester a kassai volt VIII. kerület állományában, kivándorlása óta az MKCsBK lelkes tagja és a Bajtársi Levél támogatója, Adelaide-ben (S.A., Ausztrália) hosszú szenvedés után 1981.VII.2-án 67 éves korában meghalt. 1914.IX.6-án született Győrben. Kivándorlása után Adelaide-ben telepedtek le, hol az utóbbi években látását kezdte fokozatosan elveszíteni. A legutolsó Csendőrnapon még részt vett családjával együtt. Az elmúlt év folyamán sorozatos szívrohamokon esett át. Szendvedésit leánya és családja gondos ápolása enyhítette. Végül is szívroham vetett véget életének. Temetésén számos bajtár-

sa, leányának családja, barátai jelentek meg. Búcsúztatta Utczás Mihály szds. az MKCsBK adelaidei csoportjának vezetője. (U.M. 1981.VIII.18.)

Magyar (Wilcsek) Sándor tart. m.kir. repülőszázados, pilóta, 1931-ben az amerikai magyar óceánrepülés szervezője, a **Justice for Hungary** repülőgép navigátora hosszú betegség után Knoxville-ben (Tennessee, USA), 1981.VI.6-án 83 éves korában meghalt. 1898-ban kivándorolt Kanadába, s ott mint pilóta helyezkedett el. Később átköltözött az US-ba, s nagy propagandát fejtett ki a magyar óceánrepülés érdekében. A mozgalom eredménnyel járt. Endresz György vállalkozott a végrehajtásra, s számos magyar mellett Szalai Emil előteremtette az anyagiakat. 1931.VII.16-án Harbor Grace (New Foundland, Kanada) repülőteréről, a „Justice for Hungary” egyszárnyú gépükkel elérték Magyarországot és Bicske mellett szálltak le benzinhiány miatt. Meleg, országos ünneplés fogadta őket, s a Magyar Érdemkereszt kitüntetést kapták. Ezenkívül elnyerték Lord H.S.H. Rothermere, a „Daily Mail” londoni (Anglia) napilap magyar barát tulajdonosának 10,000 dolláros pályadíját.

Sikeres repülésük után otthon „Álmodni mertünk” c. könyvében írta meg az akkor rekordnak számító repülés történetét: „...13 óra 20 perc alatt repültünk át az óceán vize felett. Ez volt eddig a legrövidebb idő, mely alatt ember átkelt az Atlanti Óceánon. További rekordunk Amerikából Európa területére előttünk senki sem jutott oly messzire egyfolytában való repüléssel és a legnagyobb átlagsebességgel.” A repülés Bicskéig **25 óra 49 percet** tett ki. — Csupán 5 és fél hét választotta el, hogy közös repülésük 50. évfordulóját barátaival és tisztelőivel ünnepelje. (K.M.V. 1981.VII.19., Am.M.Értesítő 1981.júl.—aug.)

Elhunyt Bajtársainknak, Hozzá tartozóinknak, Barátainknak adjon a Mindénható békességes pihenést, lelküknek üdvösséget. A Gyászoló Családnak ezúton fejezzük ki őszinte együttérzésünket és bajtársi részvételünket.

Somody István, író, újságíró, a Nemzetvédelmi Kereszt tulajdonosa, a volt Magyar Távirati Iroda és Rádió volt tagja 1981.VIII.19-én New York-ban (N.Y.USA) 86 éves korában meghalt.

Celldömök-ön született (Vas vm.) 1895-ben. Újságírói pályáját Szombathelyen kezdte. A huszas években már a fővárosi lapoknak volt munkatársa, a Szózat-nak, Új Nemzedéknek cikkírója. A két háború között tevékeny részt vállalt a magyar revíziós mozgalomban. Ismerte a trianoni ország szociális és egyéb gondjait és igaz reményéseket megcsillantó reformterveit. Az emigrációban a Szabad Magyarság egyik alapítója és szerkesztője, a Magyar Világ Hangkönyvtár elindítója volt. New York-ban temették korábban elhunyt felesége mellé. Gyászolják fia Zoltán, leánya Zsuzsa, v.Mártonfalvay Hugóné, unokái és kiterjedt rokonsága. (K.M.V. 1981.IX.20)

Oláh György író, hírlapíró, publicista, a régi magyar nemzeti írógárda egyik legkiválóbban képzett, a legszorgalmasabb és legtermékenyebb tagja, Argentínában, 1981.IX.13-án 79 éves korában meghalt.

Homonnán (Zemplén vm.) született 1902-ben. Sátoraljaújhelyen, a piarista gimnáziumban érettségizett. A huszas évek elején résztvett a nyu-

gatmagyarországi fölkelésben. Négy évet hallgatott a budapesti egyetem közgazdaság-tudományi karán, majd a hírlapírói pályára lépett, s a Magyarországon, majd az Új-Magyarországban jelentek meg szépirodalmi és politikai tanulmányai. Korán bekapcsolódott a politikai mozgalmakba, s mindvégig a nemzeti érzésű, haladó szellemű ifjúság vezetői között szerepelt. 1938 őszén megalapította az Egyedül Vagyunk c. nemzetpolitikai havi folyóiratot, mely a Széchenyi reformeszmék korszerű szellemében hirdette a magyarság faji és szellemi megújulásának szükségességét. Több nyelvet sajátított el. Külföldi tanulmányútjai során többször beutazta Olasz- és Németországot, Lengyelországot, Romániát, Csehszlovákiát, járt a balti államokban, Finnországban és Portugáliában. Munkái Budapesten jelentek meg: Görögtűz, 1926, Jajkiáltás a Ruténföldről, 1927, Hárommillió koldus, 1929, Lázadás a Tiszánál, 1930, Rajnavölgyi utazás 1925, Polgár a viharban, 1939, Buenos Airesben: Mindszenty bíboros mártírja, spanyolul, 1949, Ítél a történelem, a Bárdossy-pör, 1954, Az antikrisztus itt jár közöttünk, 1973. A festmény és a fattyu, Münchenben jelent meg 1979-ben.

Gyászolják özvegye, született Parragh Éva, kiterjedt rokonsága, számos tisztelője, barátja és bajtársa.

(K.M.V. 1981.X.11)

Szamosfalvi Panajott Sándor ny.m.kir. altábornagy, a m.kir. Csendőrség 1904—1908-ig felügyelője, temetése Magyaróvárott, 1933.XI.3-án.

Szamosfalvi Panajott Sándor ny. m.kir. altábornagy síremléke a Magyaróvár-i temetőben. Kegyelettel emelte a m.kir. Csendőrség

Kontra Kálmán ezds. ravatalánál 1981.II.14-én díszőrséget állanak bajtársai: Jobbról: Cserhalmi Ferenc MKCsBK montreali csop.vez., Oláh Pál, Simorjay Ferenc, Balról: Bagdi Lajos, Makranczi János és Pallér József.

néhai Domonkos László örgy.,

aki az Amerikai Egyesült Államokban 1952. VIII. 20-iki kelttel „A közbiztonság” címmel 125 oldalas tanulmányt állított össze egy új, magyar modern és független közbiztonsági testület felállítására. Munkája saját tapasztalatai, valamint a külföldön szerzett ismereteit foglalja magában. (B.L. 1980/2. szám, 121-122. oldal.)

6.) Egyéb közlemények Az MKCsBK Múzeum hírei

Legutóbb többek között az alábbi emléktárgyak érkeztek a Múzeumba, melyeket a leltárba való bevezetés után ezúton is nyugtáz a múzeumőr:

MKCsBK Bajtársi Levél adománya: Csendőr Tabló 50 fényképpel bekeretezve. Készítette Szelei József cső.

ifj. vitéz **Körössy Zoltán** a M.Kir. Fegyveres Erők bélyegekben. A 78 bélyeg felragasztva, bekeretezve.

Argentína-i bajtársaktól: „100 éves a m.kir. Csendőrség,” bronz kakastollas kalap plakett a hajtóka-színű pajzsra dolgozva. Adományozzák: v. Vattay F. ezds., dr. Botond László szds, Papp Jenő és Kulifay L. fhgy-ok.

Dávid Bertalan szakv. a nagyváradi tanzlj. 1.sz.d-áról tabló.

Dr. Horváth Sándor szds. könyv titkos adatokkal az 1944.okt-i eseményekhez.

v. **Erdélyi István** szds. levelezése v. Kisbarnaki Farkas F. vezds-sel.

Bihar Andrásné, szül. Vattay Bertától Jellegzetes magyar népművészeti motívumok.

Ismeretlen: 1945-ből származó honvédségi rendeletek és 1946-os Honvédségi Közlöny néhány hiányos száma.

Szelei József cső. „Csendőr veszteségeink” a B.L.-ben közölt adatok összefoglalása.

Dr. Balló István örgy. két eredeti levél v. Horthy Miklós kormányzótól és két eredeti levél József kir. hercegtől.

Dr. Kocsis Lóránt hdp. cső. örm., orvos, „Árpád vezér” mázsás bronzfej, márvány alapon. Készítette Domokos Sándor fhdgy. (Winnipeg, Man. Kanada.)

Vitéz **Darabont Ferenc** tü, fhdgy, tb.cső. és Felesége életnagyságú bronzplakettet készítettek v. Kövendy Károly szds. a Múzeum és az eszmei csendőrlaktanya megteremtő és fenntartójának.

Ezenkívül sok más emléktárgy, könyvek, fényképek és okmányok.

A Múzeum megtelt, így hely nincs további ereklyék befogadására. A múzeumőr egészségügyi okokból visszavonul és kéri bajtársait ne terheljék levelekkel, kéri a szíves megértést. Leveleiket küldjék központi Vezetőknek az alábbi címre: Capt.V.B. Tamáska, 2621 Woodgate Lane, Sarasota, Fla., 35581, USA.

Adakozások a K.L. alapra:

v.K.K.	200.00	Dr.K.L.	100.00
R.F.	500.00	B.A.	50.00
v.K.K.	23.20	Dr.Sz.G.	50.00
S.L.	50.00	R.G.	50.00
D.Gy.	50.00	P.A.	100.00
B.L.	238.00	Betegség, baleset biztosítás:	
Dr.K.Gy.	50.00	V.K.K.	26.25
G.O.	50.00	v.P.K.	50.00
R.K.K.	100.00	P.I.	25.00
M.J.	10.00	S.I.	50.00
Dr.Sz.L.	100.00	Dr.H.M.	100.00
N.N.	200.00	P.Á.	50.00
	2.197.10		2.223.35

Pintér Aladár és Kulifay László elhelyezik a Múzeumban vitéz Darabont Ferenc és Felesége által vitéz Kövendy Károly CM a Múzeum és az eszmei csendőrlaktanya megteremtőjének és fenntartójának adományozott bronz-plakettet 1981-ben

Köszönet

vitéz Kövendy Károly CM. szkv. m.kir. csendőrszázados, múzeumőr egyéni szervezése alapján (közösségek adományai nélkül) barátok és bajtársak hozzájárulásai útján jutottam el Torontoba, a m.kir. Csendőrség alapítása 100. évfordulójának megünneplésére.

Ezúton is köszönetet mondok mindenkinek a felejthetetlen élményekért és az utazásért. Mindenütt kihangsúlyozom, hogy a baráti és bajtársi összetartásnál nincs szebb a világon, mert bizony vannak akik irigykedve emlegetik vitéz Kövendy szds. szervezését, aki összehozta az utazásomat.

A toronto-i Csendőrünnepekről fényképes beszámolót írtam a Buenos Aires-i „Magyar Hírlap”-ban.

Bajtársi szeretettel:

1981. augusztus 20-án.

K.L.

„Árpád vezér” (Domokos Sándor műve) a Múzeumban.

Könyvismertetés

A Forradalom tanui, az Egyesült Nemzetek Szervezete (ENSz) különközöttségének az 1956-os magyar forradalomról és szabadságharcról kiadott hivatalos jelentése. Angolból fordította Dr. Sztankovich Victor. Kiadja a szabadságharc 25. évfordulóján az 1956 szellemi örökségének szol-

gálatában a **Nemzetőr** (München, Nyugat-Németország) 224 oldalon, képekkel.

A jelentés öt idegen nyelv után most már magyarul adja tudtul a világnak (II. fejezet, 89. szakasz) az alábbiakat:

„1.) Ami Magyarországon történt, önkéntes nemzeti felkelés volt.

2.) Akik résztvettek benne, ragaszkodtak ahhoz, hogy a magyar politika szerkezetének alapján a demokratikus szocializmus képezze... Valószínű, hogy a felkelést reakciós körök szították Magyarországon belül, vagy hogy nyugati „imperialista” körökből merítette volna erejét.

3.) A felkelést senki sem tervezte előre... Időzítése összefüggött Lengyelország sikeres megmozdulásával a Szovjetuniótól való függetlenülése irányában...”

1981 októberében, mikor a szabad világban élő magyarság pártállásra és felfogásra való különbség nélkül, hazafiasan érző egyházi, bajtársi és társadalmi egyesületeiben kegyelettel emlékezik meg a legújabb magyar szabadságharc elesett, mártírhalált halt és elhurcolt hőseiről a könyv megemlékezik még néhai Povl. Bang-Jensen úrról. Ő volt az ENSz különbizottsága mellé szervező adminisztrátorként kirendelt vezértitkársági főtisztviselő, akit szörnyű erkölcsi és fizikai hajsza után meggyilkoltak, vagy „megöngyilkolták” azért, mert vonakodott az ENSz vezértitkárság irattárába letenni a magyar nemzeti felkelésről tanuskodók neveit és személyi adatait.

A könyvet a **Nemzetőr** ajándékként küldi olvasóitól, barátaitól sok éven keresztül kapott önzetlen támogatásért.

A **Kastély Árnyékában**. Írta Wass Albert. A könyv először a Révai kiadásban, Budapesten jelent meg 1943-ban. A Katolikus Magyarok Vasárnapja (Youngstown, Ohio, USA) újból kiadta 1980-ban, 337 oldalon keménykötésben. Valamikor trilogiának készült mű első kötete. Rákosi Viktor: Elnémult harangok című színműve vészkiáltását eleveníti meg az író, amikor elénk tárja azt a folyamatot, mely az 1867 után, az uralkodóval kiegyezett nemzet erdélyi életét mondja el a természeti kincsekben gazdag, de magyarajkú lakosságban szegény Mezőségben.

Kíméletlen őszinteséggel vetíti elénk, amint a XIX. század liberális légkörében az ősi magyar föld átcsúszik a magyar kézből a szervezett románság kezébe. A megelőző évszázadokban a Délről és olcsó munkakerőként beszivárgó Regát-i oláhok lassan, de céltudatosan átvették a magyar őslakosság földjét, mely jogcímet adott nekik a későbbi követelésekhez. Megdöbbentő korrajz, bátor fölfedés, nagyszerű lélekábrázolás, valóságként ható meseszöveg mélyen el kell, hogy gondolkodtasson mindnyájunkat. Kapható a Vasárnap könyvosztályán, 1739 Mahoning Avenue, Youngstown, Ohio, 44509, USA. Ára 12 dollár (USA) plusz 60 cent porto.

Zátony. Írta Székely Mózes (írói álnév). Az író első műve, melyben az erdélyi, szűkebb értelemben a mezőségi magyarság kálmáriáját írja meg az I. Világháború után. A könyv első kiadása 1935 előtt jelent meg Budapesten. Másodszor készült a Katolikus Magyarok Vasárnapja Youngstown-i (Ohio, USA) nyomdájában, 1980-ban 416 oldalon, keménykötésben.

Főszereplő az I. Világháborúból hazatért vak tüzérszázados, mezőségi

birtokos. Olvashatjuk, hogy mi lett az eredménye Linder Béla, a Károlyi kormány első hadügyminisztere kijelentésének, hogy „nem akarok katonát látni!” A katonaság fegyelmének szétzüllesztése megnyitotta hátainkat, s a románok évszázados titkos előkészítés után „elfoglalták” Erdélyt. Az eseményeket a harctérről hazahozott kutyája, Wotan meséli el. „Azt ami itt történt, emberi nyelv ki nem beszélheti... Ilyet csak bomlott agy talál ki. Te kell, hogy elüvöltösd! A te hű kutya szívednek kell, hogy higgyenek... Üvöltösd el hát, hogy mi történt itt. Hogy mit tetek ezzel a néppel!” — kezdi el az író az előszóban. Bár a trianoni diktátum alapján Románia kötelezve volt a nemzeti kisebbségek védelmére, Bucharest egyáltalán nem törődött ezen aláírt kötelezettséggel és kezdettől fogva úgy kezelte a megszállt Erdély magyarságát, 1,704.851 lelket, mint kolonizált, gyűlölt ellenséget, melyet előbb-utóbb teljesen ki kell irtani. Később láttuk, hogy ami akkor történt csak főpróbája volt az 1945 utáni eseményeknek. A könyv megrendelhető a Vasárnap könyvosztályán, 1739 Mahoning Avenue, Youngstown, Ohio, 44509, USA., ára 12 US dollár, plusz 1 dollár porto.

Szemben a Sorssal. Írta Somody István. Kiadta az Amerikai Magyar Szépművészek Céh, Astor, (Florida, USA) 1979-ben, 336 oldalon, fényképekkel puha kötésben. A szerző az Előszóban az alábbiakban mutatja be korrajzos életregényét: „A második világháború utolsó heteiben, 1945 vérzivataros tavaszán — Európa és benne Csonka-Magyarország és Németország pusztulása, nagyrészt rommá válása idején — német földön kezdődik e riport- és élményregény. A szerző írói, újságírói élményeinek, meglátásainak, adatgyűjtésének, az emigrációs és otthoni magyarság sorsának, az egész világ izgalmas korának rajza ez. Mindnyájunk emigrációs küzdelmei mellett — mint krónikás és mint segítő-szervezetek vezetőségi tagja — fokozott érdeklődéssel kísérte hazánk negyedszázadon át volt államfőjének nagybányai vitéz Horthy Miklós kormányzó és családjának életét. A kormányzó német és amerikai fogságának, majd támadások, izgalmak, kiadatási kérések közepette zajló sorsának történetét a bajor Weilheimben, egyben a velük közeli kapcsolatba került rokonságának helyzetét is feljegyezte. Sok dokumentum van elhelyezve a szerző irattárában, melynek megőrzését, a hangkönyvtár, s tucatnyi hangkönyve befogadását az egyetemi tanszékekkel kapcsolatos torontói Széchenyi könyvtár vállalta.”

A szerző 1895-ben született Celldömölkön. Írói és újságírói pályafutását 1914-ben kezdte Szombathelyen, majd a huszas évektől kezdve a fővárosi nagylapoknak — Szózat, Új Nemzedék, Magyarság volt a belső munkatársa. A két háború között tevékeny részt vállalt a magyar revíziós mozgalomban. Közelről ismerte a trianoni Magyarország szociális és egyéb gondjait, új és igaz reményéseket megcsillantó reformterveit, helyszíni riportjaival értékes munkát fejtett ki népi és nemzeti hagyományaink öntudatosítása terén. Mai írásaiban, emigrációs visszaemlékezéseiben mint hites szemtanú beszél a trianoni és világháborús idők jelentős társadalmi és politikai eseményeiről. (Krónika, 1977. okt.) A könyvet nyomta a Millo Printing Co., Inc. 627 Greenwich Str., New York, N.Y., 10014, USA.

Hungarian Art of War. (A magyar hadviselés művészete.) Írta dr. Komjáthy Tihamér (Rosary College, River Forest, Ill. USA) volt hivatásos katona, történész. Kézirat. Kiadja angol nyelven 1981 év végén a Rákóczi Alapítvány. (Toronto, Ont., Kanada) Az egykoru okmányok, modern források alapján készült könyv tudományos alapoossággal elemzi az ezeréves magyar hadviselést és helyezi a magyar teljesítményeket az európai és világesemények keretébe.

A történeti szakmunka 14 fejezete mind megannyi kiemelkedő állomása a korabeli magyar hadvezetőség sorsdöntő elhatározásainak és a magyar katona helytállásának. Egyben az ország valamennyi lakója megvédése és az állam politikai, s gazdasági egysége fönntartásának érdekében vívott háborúk ismertetése. Vázlatok, jegyzetek és tárgymutató a könyv kezelését és olvasását egyszerűvé teszik mind a szakember, mind az érdeklődő olvasó számára. A könyvhöz előszót írt Mark W. Clark a US hadseregének legmagasabb rangú ny.á. tábornoka, aki 1979 májusában, Charlestonban (S.C., USA) a Katonai Akadémia Kováts Mihály Öbester ünnepségen a diszszemlélet tartotta.

Köztudomású, hogy a világ katonai szakirodalma már eddig is könyvtárakat töltött meg háborúk, fegyvertények leírásával. Ezen kiadandó munka azonban nem ide sorol.

Különösen a II. Világháború befejezése óta igazságtalan és rosszindulatú bírálatok jelentek meg a könyvpiacon magyar csapatok és hadsereg csoport magatartásával kapcsolatban. Ezeket olvasva joggal üli meg szomorúság és szégyenérzet lelkünket a rosszindulatú történelemhamisítások miatt, melyekkel életüket fölázdozott bajtársaink emlékét sokszor még ún. „szövetségeseink” is meggyalázzák.

Ennek a könyvnek az a célja, hogy a fiatalabb, magyar származású nemzedéket, valamint a külföldet fölvilágosítsa, továbbá, hogy megcá-

(A tervezett címlap kicsinyítve.)

olja azokat az állításokat, melyeket sok esetben akaratlanul, de legtöbbször rosszindulatból az igazság és tények elferdítésével a magyarság érdekei ellen írtak.

Ezért kerül a könyv angol nyelven kiadásra.

A kiadó szeretné, ha ez a munka utat találna a magyar otthonokba, valamint az egyetemi és közkönyvtárakba. Ezért fordul támogatásért elsősorban azokhoz, kiket múltjuk kötelez, akiknek fáj hősi halott bajtársaink helytállásának meghamisítása, hogy ez a könyv olyan kiállításban jelenhessék meg, mely majd méltó lesz az ezer év hősi teljesítményéhez.

A kiadás költségeihez a Rákóczi Alapítvány 5,000.00, valamint a torontói Központi Csendőr Jubileumi Rendező Bizottság 1,000.00 dollárral már hozzájárult. A 25.00 dolláros adományokat az „Emlékalbum” fogja megörökíteni, s a beküldött összeg ellenében az előfizetők megkapják a könyvet. A US-ban és Kanadában adókedvezményre jogosító nyugtát adnak ki.

vitéz Almay Béla tü.vk.ezds., tb. csendőr (Sao Paulo, Brazília) írja a következőket: „Rendkívül fontos, hogy a Rákóczi Alapítvány könyve mielőbb kijöjjön. Elmegyünk úgy, hogy egyik legfontosabb feladatunkról megfeledeztünk.”

A Rákóczi Alapítvány címe: Rákóczi Fundation, P.O.Box 67, Stn., „L” Toronto, Ont., Canada, M6E 4Y4. (K.M. 1981.IX.6.

A Szumir-Magyar Nemzet Kárpát medencei 7000 éves Östörténelmi joga. Kézirat. Dévai Mihály (PISKI) munkája 116 oldalon, 18 fényképpel, alaprajzokkal illusztrálva. Kiadásra vár. A szerzőt, bajtársunkat a sors Franciaországba vezette. ott sok könyvtár, múzeum átnézése után végre 1974 nyarán a helybeli, a Manom-i városi könyvtárban a sors kezébe adta Guy Mai „Szumir égisz alatt” c. könyvét. Más francia és francia nyelven megjelent angol kutatók munkáit is tanulmányozta. 7 évig tartó oknyomozása eredményeképpen állítja, hogy „a szumir—magyar nemzet 24,519 éves írott történelmét Kish szumir—magyar királyság után tárgyi bizonyítékokkal alá tudja támasztani.”

Franciaországban a Magyar—Francia Kulturális Kör lapjában 5 éven keresztül, mint vezetőségi tag sorozatosan írt tanulmányokat a szumir—magyar kapcsolatról „egyesek által vadmagyarnak ítélve.” Több magyar kutató munkáinak javarészét ismeri, de azok nélkülözik a legfontosabbat: a Kárpát medence szumir—magyar östörténelmi jogfolytonosságát. Írja, hogy a történelem bebizonyítja, hogy a Kárpát medence volt Európa népeinek kisugárzó pontja, de nem a Közel-Kelet, hanem dél, nyugat és észak felé.

A szumir—magyar östörténelem az utóbbi 5 évig mondhatni teljesen ismeretlen volt az emberiség széles rétegei előtt. Az idegen tudósok a szumir népről mondhatni kivétel nélkül mint mindörökre megszüntről emlekeztek meg. Sokéves, megfeszített keresés, kutatás után a francia nyelvészek a szumir írás és hangtani grammatikát egyedül a magyar nyelven találták meg. Így született meg 1975 nyarán az első szumir—magyar kötár.

Írja többek között bajtársunk, hogy a világ gazdag nemzetei hihetetlen összeget, fáradságot és időt áldoztak, hogy megállapítsák, hogy az

emberiség kultúrája hol, mely időben és milyen fajú nép által kezdődött.

A válasz kettős: Kettős, mivel a kultúra bölcsője Közel-Kelet után — ahol az első írások megalkotódtak — Európa életében a Kárpát medencében találódik meg. E történelmi tény bizonyítja Szeged környékén feltárt Kr.e. 4500—5000 év körüli város település, az ugyanolyan időbeli buzamek egy cserépedényben. A Hódmezővásárhely-i ú.a. időbeli Vénusz szobor, a rovásírásos imatáblával, valamint a Maros völgyében 1900-ig Torma Zsófia (1840—1899) által feltáratott több, mint 10.000 rovásírásos anyagtábla.

A szumir—magyar őstörténelem az özönvizi időtől mondja el napjainkig a népek történetét hidat verve az ősi Szumériai és a Kárpát medencei Szumir—Magyarország között élő testvérm nemzetek fölé. A szlovák és horvát népcsoportoknak szumir—magyar kiszakadását igazolni tudja. Megmutatja a kultúra szétterjedését, kisugárzását az emberiség egyetemességében.

Az Előszót a szerző azzal zárja, hogy „a Kárpátok medencéjének egységes volta volt és marad Európa biztonsága. Anélkül önmagát nem tudja megvédeni, a rabszolgaságba szédülés küszöbéhez érkezett. Lenni, vagy nem lenni? Tevődik fel napjainkban a kérdés, amelyre az őstörténelmi tények alapján csak egy felelet adható: A szumir—magyar nemzetek köztársasága.”

A kézirat idézett munkák jegyzékében 21 forrásmunka szerepel.

Szelei József szkv. csendőr, a Bajtársi Levél Szerkesztő Bizottság és Kiadóhivatal tagja, pénztárosa (Calgary, Alberta, Kanada) 1981 év első felében összesítést készített nevekkal, adatokkal háborús veszteségeinkről, valamint azokról, akik az összeomlást követő időkben ún. „kirakatperek” során, vagy anélkül halálra kínoztak és mártírhalált haltak. Forrásmunkául fölhasználta a Bajtársi Levél 1948—1975-ig megjelent számaiban közölt adatokat. A 14 oldalas sűrűn gépelt összesítés utolsó oldalán felsorolja az 1956-os szabadságharc befejezése után, koholt vádak alapján népbírói ú. „ítéletekkel” kivégzettek neveit: Csendőr hősök, csendőr mártírok.

Az összesítés természetesen távolról sem teljes. Kérjük azokat, akik vonatkozó adatok birtokában vannak, hozzák a Szerkesztőség tudomására. Az összesítés az MKCsBK Múzeumban került elhelyezésre.

A **Calgary Magyar Nyugdíjasok Köre** kiadta „Magyar nótahanglemez sorozat”-ának második lemezét. Ugyanúgy mint az első, 22 régi szép magyar nótát tartalmaz. Ára változatlanul 7.00 kanadai dollár és 1.00 dollár szállítási költség. Ez a második lemez már magnetofon szalagon (tape) is kapható. Ára ugyanannyi. Megrendelhető az alábbi címen: Hungarian Senior Citizens Club, 1328-87 Avenue, S.W., Calgary, Alberta, T2V 0E3 Canada.

Indokínában az idegenlégióval. Írta Aparváry László. Megjelent a szerző saját kiadásában, Calgaryban (Alberta, Kanada) 1981-ben 384 oldalon, izléses zöld-arany színű puhakötésben. Ára: 12.95 Cdn dollár plusz postaköltség. Az előszót a szerzőt 30 év óta ismerő Fülöpp József örgy., a MHBK volt kanadai főcsoportvezetője írta.

Az író a háború utolsó napjaiban szerzett sebesüléséből felépülve önként indult 1945-ben Linzből hazafelé. Úgy érezte, hogy otthon a helye és részt kell vennie az ország felépítésében. Három év múlva a bosszú és megtorlás szélsőséges esetei és a családjára is nehezedő nyomásra Sopronnál elhagyta hazáját 27 éves korában és eljutott Bécsbe. A megfelelő nyelvtudás hiánya, az amerikai és angol követség elzárkózása után „hivatásos” kísérője a francia idegenlégió toborzó irodájába vezette el, hol abban a hitben, hogy Brüsszelbe segítik testvéreire, jóhiszeműen 5 évi szolgálatra kötelezte el magát 1948.VI.29-én.

A Kehl-i, Marseille-i táborokból 5 másik magyar társával „a légió bölcsőjébe” az Orán-i (Afrika) Sidi Bel Abbas kiképző táborba került, hol harc kiképzés következett ejtőernyős ugrásokkal együtt. Október 24-én hajóra szálltak, s alig 3 hét múlva Indokínában, Haiphong-ban rakodtak ki. Itt kezdetét vette az igazi légiós élet, a vállalkozások a vietminh lakosság között bujkáló partizánok megfélemezésére, s a karavánok kísérete. „Ma még piros élet, holnap fehér álom” a légiós életben is jelentkezett. Az egymást követő lebilincselő élmények leírása, a bajtársiaság megnyilatkozásai mellett a közvetlen hang, a katonahumor fűszerezi az emlékeket, melyeket a szerző naplójegyzeteiből újra életre varázsolt. Több viszontagság, áthelyezés majd végül is három év után érkezett meg testvérehez Brüsszelbe. A szerző geológus-technológus, családjával Calgaryban él. Csendőrgyerek, apja néhai Aparváry Márton alhdgy. A könyv megrendelhető a szerző címén: Mr. L. Aparváry, 183 Flavelle Road, S.E., Calgary, Alberta, Canada T2H 1G1.

A vezetőség levelesládájából

Részletek Segélyakciónkra 1981-ben beérkezett levelekből:

Érk.1981.VI.25-án „...az ajándékot megkaptam, amit nagyon nagy örömmel fogadtam, áldjon meg az Isten érte, adjon helyette ezer annyit. De régen volt, mikor együtt voltunk... Már előbb írtam volna, de egy betegség jött közbe. Gyomorvérzésem volt, s sok vért vesztettem, legyengültem, de most már felkeltem... Már öregek vagyunk, én 80, feleségem 76 éves.” „...„Én is megköszönöm a küldeményt és a jóságát, nem tudom, el tudja-e az uram írását olvasni. Nagyon megrokkant. Remegnek a kezei. Háromszor műtötték, kétszer súlyos bélműtétje volt. 45 cm-t elvettek belőle, meg haskéreg repedéssel. Semmit a világon nem tud dolgozni. Sírva fogadta, amikor hozta a postás, nem akart hinni a zemeinek. Na a télen már kevesebbet fázunk, áldja meg az Isten! Én is megköszönöm, nem tudok mást kívánni: adjon az Isten egészséget! Szeretettel. —”

Ausztrália

Dr. T.Gy. (Liverpool, N.S.W.,) 1981.VI.15 „...Kicsit megkésve, azonban z összecszerülésben meg nem fogyva itt küldöm az itteni csoport ez

évi támogatását a B.L.-re 497.16 kanadai dollár formájában. Ez a küldemény talán némi kifejezője annak a hatalmas erkölcsi hatásnak és sikernek, melyeket a B.L. eddigi és különösen a tavaly októberi és az idei áprilisi — az ezeket tartalmazó két csomagot, épségben, hiánytalanul köszönettel megkaptam — számai az olvasók táborában előidéztek. Hálás köszönetemet fejezem ki — ismételten — itteni mindannyiunk nevében a Szerkesztő Bizottságnak és különösen Neked kedves Barátom, hogy 6 éven keresztül egy olyan sajtóterméket produkáltatok, amelyet mindenki türelmetlenül várt és utolsó betűjéig elolvasott és annak elolvasása után lelke-szíve megmelegedett, édes-bús borongó érzés lett urrá rajta volt dicső Testülete elmulása, megszűnése nyomán. Bajtársai, ismerősei élete, küzdelmes sikerei, sorsfordulásai, halála mindig érdeklődésre tartottak számot az olvasó közönségben és mily szomorú dolog csak rágondolni is és nemcsak tudomásul venni azt, hogy mindez ez év végével megszűnik és nem lesz többé!

Dehát ez a természet törvénye, s ezzel végül is mindenkinek számolnia kell, csodák sajnos nincsenek már tovább a B.L. életében. Az is nagy csoda volt, hogy idáig és ilyen minőségi formában a 100 éves jubileumi esztendő megérte, miért is ismételten hálás köszönetem Nektek. Még egyszer szívből gratulálok a két utolsó számhoz, jó egészséget kívánva, igaz baráti és bajtársi szeretettel.”

V.I. (Milang, S.A.) „1981.III.18... Csekély küldeményemre írt értesítést köszönettel vettem. tartalmának olvasásakor minden — minden, ami ma is fáj és szívszorító eszembe jutott! Könny jelent meg öreg szememben! De gyógyító írként hatott százados úr kérése, hogy írjak: Hogyan szolgál egészségem, kapok-e nyugdíjat, hogyan telnek napjaim? Ilyen és hasonló kérdéseket írtak fiatal csendőr koromban akkor még élő Szüleim! Válaszom: Egészségem jó 82 éves koromat figyelembe véve, jól érzem magam. Nincs utóhatása '56 utáni ÁVH-sok általi ütlegelésekből származó sérüléseimnek. Isten meggyógyított. 1956-ban leányom a férjével és 1 éves gyermekével nyugatra menekült. Én, mint '56-os nemzetőrparancsnok otthon, Balatonakarattyán maradtam feleségemmel együtt, mert senkinek nem vétettem, csak Hazánk szabadsága érdekében tettem, amit tettem. Elfogtak, megkínóztak. Kilenc hónapot töltöttem a kistarcsai táborban. Az ottani helyzetemet ellenségeimnek se kívánom. Hazatérésem után 2 évig rendőri felügyelet stb. megunva üldöztetésemet 1964 tavaszán sikerült Ausztráliában lakó leányom és családjához kijönni. Pár nap múlva már munkát kaptunk, feleségem egyik étteremben, én a városi kertészetben, hol 1971.I.31-ig dolgoztam. Ettől kezdve mint nyugdíjasok éljük életünket. Két hetenkint 107—107 dollár nyugdíjat kapunk, ami bőségesen elég megélhetésünkhöz. Vásároltunk 5 szobás, komfortos házat, nagy telekkel, édes vizű tó mellett, melyben sok hal van. Így halászatok, vadászatok vadkacsára, libára. Napjaink jól és megelégedetten telnek. Két unokám van, mindkettő nős, illetve férjes, saját házaikban élnek. Szabad idejükben jönnek hozzánk. Sokat gondolok elhagyott Hazánkra! Vajon felszabadul-e valamikor az orosz elnyomás alól? Erőt, egészséget kívánok sok igaz szeretettel.”

A.P. (Mildura, Vic) „1981.IV.11... Minden tekintetben osztom nézetet az MKCsBK fennmaradásáról. Itt is, csaknem valamennyien tagjai vagyunk az MHBK-nak, de nem hiszem, hogy volna olyan közöttünk, aki be akarna olvadni. Jó magam 11 éves voltam, amikor 1914 augusztusában bevonultam a cs. és kir. katonai alreáliskolába, Marosvásárhelyre. 8 évi katonaiskoláskodás és érettségi után 1922-ben 4 évre a Ludovikára mentem, honnan 1926-ban felavattak, mint főhadnagyot. Hat évig voltam csapattiszt, amikor a csendőrtiszti tanfolyamra mentem. Tehát elég nagy honvédségi és katonamúltam van, de azért minden csepp véremmel a beolvadás ellen tiltakozom. Maradjon tehát minden a régiében és a Bajtársi Levél hiánya nem szabad, hogy ingadozást okozzon.”

Európa

S.I. (Klagenfurt, Ausztria) „1981.IV.20... Miként már a bevezetőben is jeleztem a B.L. szerkesztése és összeállítása kiváló és a mi céljainkra kitűnően alkalmas, érdekes és minden jó csendőrt kell, hogy lenyűgözzön. Egy élmény olvasása, s kár, hogy mint Karcsi jelzi az életbenmaradása az utolsókat rúgja. Ez egy olyan összekötő kapocs, melynek fenntartására föltétlenül szükség lenne. Persze én megértem, hogy öregszünk, az idő elfut felettünk és mindinkább alkalmatlanabbak leszünk ilyen nemes és magasztos feladat ellátására. Ennek dacára is igen fáj, a kilátásba helyezett megszűnés. Engedd meg azonban, hogy egyet kifogásoljak.

Nemzetpolitikai szempontból nem tartalmaz semmit. (Cikket kértem. — Szerk.) Csupán csendőri és ahhoz közelálló cikkek jelennek meg. Nekünk pedig az emigrációban is, sőt itt fokozott kötelezettségeink vannak azzal a néppel szemben, akiknek nyugalmát, biztonságát oly példásan szolgáltuk. Nekünk nem lehet véleményem szerint csak magunkkal foglalkozni... Részünkre a háború csak szünetel, s nincs béke addig, amíg a magyar nép történelme legaljasabb és brutálisabb elnyomásából fel nem szabadul... Félelmetesen hamisan vannak a csendőrségről tájékoztatva. Nagy részük el is hiszi azon elv alapján, hogy a rossz terjesztése mindig jobb talajra esik, mint a jónak az elhívése.”

G.B. (Insbruck, Ausztria) „1981.IV.21... Én régi lendülettel nevelgettem ezt a nehezen nevelhető ifjúságot, mely hazulról idekerült Innsbruckba. Olyan is van már közöttük, kiknek szülei a kommunista pártarisztokráciához tartoznak. Szerintük csak megutálni lehet ezt a rendszert, ami otthon van. Minél közelebről láthatja valaki, annál utálatosabb. Én természetesen igen óvatos vagyok az ilyen új jövevényekkel. Az itteni háborúságok is így cselekedtek, csak tartózkodási engedélyt kaptak, amit időnkint meg kell hosszabbítani.”

Délamerika

V.V.F. (Los Polvorines, Argentína) „1981.IV.29... Az ünnepi számot már nagyon vártam, s nagy örömmel olvastam. Vezetőnk szép cikke, „Az

elszakíthatatlan lánc” nagyon szép és tanulságos, s megnyugtató, hogy Jegenyés alapítása, mely azután MKCsBK-gé vált, Folkusházy volt vezetőnk irányelveit követve helyes irányban halad és így megfelelünk az általa Salzburgban 1950.X.18-án (Zákó András vörgy-gyal) feljegyzett alapelveknek, melyekről még 1981-ben sem szabad letérnünk. A 21 oldalon bemutatott kalapcímerekre vonatkozóan: a baloldali a legrégebb, már nem ismertem (1908-ban esküdtem föl m.kir. csendörnek). A középsőt, az ún. barokkcímert viseltem egész szolgálati időm alatt. Ez volt a Kolozsvárott visszamaradt egyenruházatomon is. A jobb oldalon lévő címer azonos a m.kir. honvédségnél rendszeresítve volt csákó címerrel. Ennek rendszeresítését a csendőrségnél az akkori csőfel javaslatára a 30-as évek elején dolgoztam ki, tehát ez vitéz Szinay Béla altgy. idejében történt... Kértél, hogy küldjek a torontói csendőr találkozóra üdvözlő sorokat. Ezeket most küldöm Kulifay és Dr. Rektor Bélával való felolvastatás végett. Ha egyik se menne el, Téged kérlek légy szíves felolvasni. Végül újból kihangsúlyozom, hogy nagyon sajnálom, amiért beszüntetted a további szerkesztést. Köszönet kiváló és az átlagot messze felülmúló sajtó munkáért és csak arra kérek, légy szíves olyannak átadni az ügyvitelt (címjegyzék stb.) aki azt biztosan megőrzi és azt teljes egészében át fogja adni annak, aki az ebbeli munkát magára vállalja. A régi szeretettel öllelek.”

„1981.VIII.14... május 27-én vettem kézhez a B.L. ez évi 1. számát. Ez a szám is, mint a többi, kitünő. Megemlítem azt is, hogy a mostanában alkalmazott címlap különösen megnyerte tetszésemet és ezt tartom a legsikerültebbnek... Elöl említett leveled szerint a B.L. szerkesztését nem bírod tovább végezni. Hogy ezt mennyire sajnálom, le sem írhatom, mivel ebbeli kiváló munkaerődet a jövőben nélkülöznünk kell. De ez ha így van, akkor jónak látnám, hogy kiváló munkatársaid, kik — gondolom — mind együtt vannak, velük együtt fontolóra vennéd, hogy ők a fiatalabbak maradjanak helyükön és folytassák a már folyamatban lévő kiváló munkát és a szerkesztőt pedig maguk válasszák meg. Gondolom, ez keresztülvihető lenne. Azt sem tartanám lehetetlennek, hogy esetleg Te maradjál, mint főirányító. Ez lenne a legjobb megoldás, hiszen az összes bajtársak hálásan elismerik eddigi kiváló tevékenységedet. Ez alkalommal összes derék munkatársaidat meleg bajtársi szeretettel köszöntöm, kiket a MKCsBK bajtársak hálája is kísér.”

M.A. (Sao Paulo, Brazília) „1981.IV.9... A Toronto-i ünnepélyre anyagi körülményeim nem engedik meg Kanadába való utazásomat. Lélekben azonban ott leszek én is és minden ott lévő bajtársamat a szívemre ölelek, Velük együtt ünnepelek és osztozok örömeikben. Vitéz Baranchi Tamáska Endre szds. úrnak kívánom őszinte magyar csendőr szívéből fakadó gratulációim szíves tolmácsolását. Gratulálni kívánok még vitéz Kövendy Károly szds. úrnak abból az alkalomból, hogy az ő vállán nyugszik e nagy ünnepély főrendezősege. Úgyszintén mindenképpen egyes Bajtársamnak, akik a rendezésben részt vesznek az ünnepély felnyesés és zökkenés nélküli levezetése érdekében: csendőri kézszorításomért kérem tolmácsolni. Dicső Testületünk alapításának 100 éves évfordulójá-

alkalmával magam és a csendőr nevében megköszönöm a Főszerkesztő bajtárs útbaigazító leveleit, bennük a bajtársias csendőrszellem tiszta sugallatait, melyek mindig alapul szolgáltak Testületünk érdekében történő törekvéseinknek, összetartozásunknak és a jövőbe vetett hitünknek. Szintén gratulálok a B.L. szerkesztésében elért sikeréhez, kedves olvasmányunk mindnyájunknak. A jó Isten áldását kérem továbbra is munkájára, valamint az Önt segítő bajtársak önzetlen munkájára is. Szívemből kívánom, hogy a közelgő ünnepély legyen a volt m.kir. Csendőrség legszebb és legmagasztosabb ünnepe! Hazafias szeretettel szívből köszönti az MKCsBK csoport vezetője.”

Északamerikai Egyesült Államok

H.L. (Trenton, N.J.) „1980.V.20... Boldog vagyok, hogy az utolsó soraközön résztvehettem, mert mikor a pódiumra kettésével felvonultunk, soraközönnek tekintem. Köszönöm a Mindenhatónak, hogy erőt adott és eljuthattam. Szép és megható volt — talán minden jelenlévő részére.”

Dr.P.V. (Burlingame, Cal.) „1981.VI.15... Most, hogy túl vagyunk az ünnepélyen, hát én is csak annyit mondhatok, hogy gratulálok Nektek azért a szép rendezésért, amit végeztetek. Igazán felejthetetlen benyomásokkal távoztam Torontóból és soha nem bocsátottam volna meg magamnak, ha az ünnepélyen nem vettem volna részt.”

Dr.B.I. (Cleveland, Ohio) 1981.VI.12... Nagyon örvendek, hogy feleséggel együtt személyesen is ott lehetünk azon a felejthetetlen szép ünnepségen. Ezúton is, ismételten gratulálok, ahhoz a sokszor szinte emberfeletti munkához, amit a siker érdekében a B.L.-ben és a B.L.-lel végeztél. Az eredményt láthattad a bajtársak elismerő és értékelő bizalom megnyilvánulásában. A Mindenható segítsen és adjon erőt továbbra is.”

J.P. (Lake Geneva, Wisc.) „1981.II.23, III.25 és V.19... Elsősorban is a 100 éves Csendőrnapi találkozóról szeretnék írni. Minden szándékom az volt, hogy az ünnepségen Torontóban meg fogok jelenni. Sajnos az orvosom mindent elrontott. Azt mondta, hogy hosszú utazást nem ajánl, mert ha nem vigyázok, akkor még itthon is megkaphatom a stroke-ot. Megdicsérem a B.L. ez utóbbi borítólapon díszes nyomtatását. Végre majdnem el van találva, ha nem a zsandárság címe volna megörökítve. A B.L. 1980/2. szám 21. oldalán feltüntetett címerek közül mi az utolsót használtuk.

Az 1981/1.sz. B.L.-t köszönettel megkaptam. Szabad legyen egy kis észrevételt tenni. Mind a fenti, mind az 1980/2.sz. B.L. hátsó lapján az van írva, hogy alapította és szerkesztette Grázban vitéz Karsay Jenő alez. Ez egy óriási tévedés, mert Karsay alez úr csak 1948 októberében jött közénk, nagy könyörgésemre, hogy legyen tiszt vezetőnk. (1948.IX.10-én írtam alá a 3.sz. „Bajtársak!” c. körlevelet, mint a volt magyar csendőrök grazi Bajtársi Asztaltársaságának elnöke, B.L. 1977.IV.30, 8. és 9.

lap. Szerk). A Bajtársi Levelét 1947/1951 májusig én szerkesztettem. A szerkesztés a magyar barakban történt, alezredes úr pedig a barakhoz 4 km-re lakott. Karsay alez úr Grazban éppen olyan vezető volt, mint a későbbi vezetők voltak, de nem szerkesztő. Havonta egyszer elszállt a feleségével együtt, a tiszturaktól érkezett leveleket átnézte, s amelyekre kellett válaszolni leceruzásztta és nekem adta, hogy gépeljem le. Tehát Karsay alez úr a B.L.-t Bregenzben stb. alapította és szerkesztette és nem Grazban. Segített még a sokszorosítógép kicserélésekor is, mikor a közös pénztárból a pénz kifogyott, s nem volt bélyegre pénz. Volt neki egy professzor barátja, akinek kéménye düledezőben volt. Elvállaltam a kémény megrakását és egy vasárnap megcsináltuk. Kaptunk 100 shillinget, melyből 50-et Karsay, 50-et Jegenyés néven vételeztünk be a pénztárkönyvbe. Így a B.L. ki lett adva.” (J.P.1981.V.19.)

Kanada

v.T.P.F. (Ottawa, Ontario) 1981.V.20... „R.B. egy igen fontos levelet írt 3 melléklettel, melyeket Sz-nak, D-nek és Neked is megküldte. Valószínűnek tartom, hogy Ti is késve kaptátok meg, mert egyedül csak v.Vattay ezds. úr levele lett felolvasva. A legfontosabb kérdés, az MKCsBK kérdése el lett intézve, de emellett lettek volna még igen fontos kérdések is. Én saját kezdeményezésemből meg akartam említeni a Múzeum ügyét, de a sok beszéd kiverte a fejemből ezen témát.”

v.K.A. (Hamilton, Ontario) 1981.VI.20... „Időközben lezajlottak a gazdasági ünnepek, amelyeken elhangzott és a magyar sajtóban közreadott megnyilatkozások majdnem egyöntetűen helyesen Szabadkai Sándor K.M.V., 1981.III.1. és B.L. 1981/1/ cikkének alaphangján jutottak kifejezésre. Riadóztatva a még életben lévő bajtársakat és velük együtt a jószándékú magyarságot nemzeti létünk egy közelgő évfordulójára, hogy így teljesen egybehangolva figyelmeztetni tudjuk a polgári társadalmat arra a világveszélyre, melynek előjelei az általunk nagyon jól ismert terroristák zavaró önkényeskedései folytán szinte napi rendben ismétlődnek meg más és más területeken. Az igazi szabadságeszmének tántoríthatatlan hordozója a fegyvernélküli MKCsBK és híradója a Bajtársi Levél. Adja Isten, hogy a jövőben is megközelíthetetlenül végezhesse ezt a nemzetmentő feladatát mindaddig, amíg jobb sorsra érdemes népünk felszabadítására visszavihető lesz oda, ahol 100 évvel ezelőtt olyan emberiesen elindult és sokáig hasznosan dolgozott a közjéért.

Dr. Rektor Béla kitűnő oknyomozó történelmi kiadványát elolvastam. Többeknek kívánságára és a magam meggyőződéséből is, mint egyike azoknak a legöregebbeknek, aki majdnem a megalakulástól ismerlek Benneteket majdnem minden vonatkozásban meg is írtam a véleményünket. Különösen fájlaljuk, hogy valami fehér terrortól is beszél, ami sohasem volt Hazánkban csak **vörös terror**, ami most már az egész világon folyik. Azok, akik ezt gyakorolják a maguk védelmére festették azt át fehér terrornak, hogy megszegyenítsenek és állandóan zsarolja-

nak minket. Ilyen eszközökhöz lovagias és emberséges népünk sohasem nyúlt és ha a nem közénk tartozó, idegenek által földig megalázott népünk körében valaki véletlenül megfélemlített volna magáról, azt a törvények öre, a csendőr éppen úgy illetékes hatóságok elé állította, mint a terrorista kommunistát. Az idegen kommunisták Hazánkban akkor 500 testvérünket kaszabolták le sokszor bírói ítélet nélkül. Az azt követő időkben pedig törvényes eljárás során 50 megtévesztett egyént kellett kivégezni, mivel a főcinkosok kiszöktek, vagy kicserélődtek, hogy 1944-ben visszatérjenek és továbbfolytassák népünk terrorizálását. Tárgyilagos véleménye van erre. Mészöly Elemérnek és vitéz Nagy Lajosnak.”

Az MKCsBK vezetősége

ezúton is köszönettel ismeri el és nyugtázza az 1981.III.1-től IX.18-ig beérkezett pénzküldeményeket:

Sz.a.	58.57	V.K.L.	T.	5.00	P.P.	T.	5.00	
F.L.	T.	5.00	S.Z.	BL US	14.00	F.Gy.	BL	15.00
P.I.	JDE	35.00	Cs.F.	BL	15.00	O.P.	BL	12.00
BL 15.00								
P.J.	BL	12.00	F.F.	BL	50.00	B.A.	JDE	35.00
							BL	15.00
S.I.	JDE	35.00	S.L.	JDE	35.00	/ Sao Paulo	BL	113.00
P.L.	BL US	25.00	Dr.A.L.	BL US	15.00	/ New Brunswick	BL	380.00
Dr.F.Gy.	BL	20.00	O.J.	BL	25.51	Dr.Sz.S.	BL	25.00
D.J.	BL US	20.00	S.M.	JDE	35.00	S.F.	JDE	35.00
T.J.	BL Fr	100.00	Cs.J.	JDE	35.00			
				BL	65.00	ifj.K.Z.	US BL	20.00
K.Gy.	BL US	15.00	Özv.M.E.	BL	33.72	Sz.Z.	BL	3.00
v.T.P.F.	BL	10.00	V.J.	BL US	20.00	T.J.	BL Fr	100.00
P.Ch.	BL	22.17	v.Á.A.Z.	BL US	6.00	Dr.Sz.S.	BL	5.00
Hamilton	BL	148.00	/ Adelaide	BL	162.07	Dr.G.Z.	BL US	20.00
v.Á.A.Z.	BL US	15.00	P.I.-né	CsJ	5.00	v.M.K.	CsJ	5.50
v.Sz.K.	CsJ	5.50	Sz.Gy.	BL	40.00	Dr.K.S.	BL US	25.00
Sz.J.	BL	12.00	H.F.	BL	12.00	N.S.Bank	S/C	9.00
v.P.K.	BL	25.00	Cs.J.	BL	35.00	H.M.	BL Fr	100.00
U.J.	BL	40.00	I.A.-né	BL	13.15	U.M.	CsJ	40.00
Calgary	BL	196.24	/ Calgary	BL	28.76	J.P.	BL US	15.00
v.T.P.F.	BL	20.00	H.L.	BL US	12.00	v.T.P.F.	BL	10.00
ifj.v.K.Z.	BL US	20.00	özv.Ny.I.-né	BL US	10.00	B.Á.	BL	14.42
Dr.P.V.	BL US	10.00	T.J.	CsJ Fr	100.00	Sz.A.	BL	50.88
Sydney	BL	497.16	D.S.	BL	40.00	U.M.	BL	100.00
Dr.v.J.I.	JDE AU	27.00	Sz.F.	SA	10.00	R.J.	BL Sh	200.00
				BL	20.00			
Hamilton	BL	58.00	v.Á.A.Z.	BL US	10.00	F.Zs.	BL US	10.00
Dr.T.Gy.	CsJ	3.15	M.I.	BL	25.00	S.B.	BL US	10.00
v.T.P.F.	BL	20.00	vBT.E.	CsJ US	5.00	K.Gy.	BL US	25.00
Welland	BL	100.00	ifj.v.K.Z.	BL US	20.00	P.I.	BL US	10.00
Özv.Gy.Ö.	BL	50.00						

A felülfizetésekért ezúton is hálás köszönetet mondunk.

2/43. oldal

elapalt

Jódecsy Mihály írom. 2001. III. 6. án (1914. XI. 19.)
 Pannajó Péter írom. 2001. III. 15. én (1931. II. 16.)
 Csordás János írom. 2001. XI. 7. (1914. VII. 17.)

Értesítések

MKCsBK jelvények.

Korábbi felhívásunkat megismételve hozzuk a csoport és szörványvezetők szíves tudomására, hogy az MKCsBK jelvények még kaphatók, amíg a készlet tart. A személyi adatokat (Név, volt rf., szül.hely, év hó nap, utolsó csapattest, családi állás, gyermekek száma és pontos cím) tartalmazó igényléseket a B.L. címére kérjük.

Az MKCsBK jelvény ára igazolvánnyal együtt 5.50 kanadai dollár darabonként. Az összeg egyidejűleg való beküldését kérjük.

MKCsBK Csendőr-Tabló

A Jubileumi Csendőr-Tablóról készített 14x18" nagyságú fekete-fehér nyomású fényképek elfogytak. Készséggel újrendeljük 20 megrendelés esetén. Ára darabonként 5.00 kanadai dollár plusz 1 dollár postaköltség.

Helyesbítés

A Bajtársi Levél 1981/1.számának 58. oldalán közölt fénykép nyomda-technikai okokból a 88. oldalon ismét kinyomtatásra került az odatarozó felvétel helyett.

A rajtunk kívülálló okok miatt bekövetkezett igen sajnálatos tévedésért mind a gyászoló Család, mind a bajtársak szíves elnézését kérjük. (Főszerkesztő)

Részlet Kiss Gábor bajtárs
 1985 Csendőrnapi verseiből

...Tölgyfa sorsok voltunk, de sző nem rágott,
 Álltunk záporokat, vihar szele vágott.
 Vérrel védtük népünk s egy tündérországot,
 Árnyat adtunk, rendet s biztonságot.
 Szellemünk, emlékünk picit makkok lettek,
 Szent makacsságával csirákka ébredtek.
 Csendőr csirák, csöpptölgyfa-csemeték,
 Egy-egy Isten könnyecsepp, Nektek az is elég.
 Mi pedig vén tölgyfák, akik alig állunk,
 Csúz húz ágainkon, gyötri karunk, vállunk,
 Imaszárnyon Urunk színed elé szállunk,
 Nem magunknak kérünk, nem érdemlünk sokat:
 CSAK MÉGEGYSZER KÜLDŐHAZA A KAKASTOLLASOKAT!

Keresztes György főtörm. (1696 Felicita Ct., Escondido, Cal. 92025, USA) kéri falujabeli Hámori Vendel örm. bajtársát, hogy közölje vele címét, hogy a kapcsolatot felvehesse vele. (K.Gy.1981.VII.1.)

Szervezeteink:

A Bajtársi Levél

A M.Kir. Csendőr Bajtársi Közösség — MKCsBK — hivatalos lapja, központi tájékoztatója. Tartalmaz tanulmányokat, cikkeket, leírásokat, beszédeket, verseket. Beszámol közösségi egyesületi és társadalmi eseményeinkről, a magyar élet híreiről világszerte. Személyi hírek, könyvszemle, közérdekű levelek és értesítések minden számban.

Alapította, megindította és terjesztette
Graz-ban (Stájerország, Ausztria) és környékén
1947. november 1 — 1951-ig

a Graz-i Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaság.
Ügyvezető és levelező JEGENYÉS PÁL főtörm.,
elnök: néhai vitéz KARSAY JENŐ alez.

Szerkesztette és kiadta Bregenzben, Driebergenben, majd Utrechtben
1951. május 12-től 1964. szeptember 5-ig
néhai vitéz KARSAY JENŐ
munkatárs:

néhai vitéz KARSAY JENŐNÉ, született GERENCSÉR Lily.

Szerkesztette és kiadta Islington-ban, majd Etobicoke-ban
1964. október 1-től 1975. június 30-ig
vitéz Kövendy Károly CM, szds.

Szerkesztette a MKCsBK Vezetőség megbízásából 1975. július 1 — 1981. december 31-ig
Calgary-ban (Alberta, Kanada) a Szerkesztő Bizottság
kiadja a MKCsBK Vezetősége.

Minden cikkért és közleményért annak szerzője, a közlésért a kiadó felelős.
Főszerkesztő és felelős kiadó: Dr. Kiss Gyula.

Belső munkatársak:

Szelei József Dr. Fabó Károly
pénztáros lektor

Karancz János Vörös Imre +
nyilvántartó pénztári ellenőr

vitéz Rácz István +
pénztári ellenőr

Levelező Munkatársak:

v.Ághy-Asbóth Zoltán +
v.Bakonyi-Molnár Béla +
Bánkúti József +
Bata József ++
Bogár Andor ++
v.Csöndes Lajos +
D.S. szkv. törm.
Fülöpp József ++
Horváth Lajos
Dr.v.Jani István
Kovács György II. +
néhai Kultsár Lajos +
néhai Madarász Ernő +
Máté János
Molnár István
v.Nagy Lajos +
Pálházi András +
Dr.Rektor Béla +
Soós Péter
Szekeres Pál
v.Thassy-Plávenczky F. +
Turecsányi Mihály +
V.B.

Dr.Andróczy Ferenc
Dr.Balló István +
Dr.Bányay László +
néhai Bihari Bünlátó +
Csepi Béla +
Deme Lajos +
D — 59
Gaál Mihály +
Horváth Sándor +
Jegenyész Pál +
Dr.v.Körössy Zoltán +
Kulifay László +
Magas István +
Máthé Jenő
Müller Antal +
Noel Péter
Pintér Andre +
néhai Sallai József +
néhai Szabó Miklós +
v.Szombathy Lajos János +
Dr.Torday László
Utczás Mihály
Zalán Zoltánné +

Antalfy Pál +
Bánfai József
v.Baranchi Tamáska Endre
Bodó Antal
Cserhalmi Ferenc +
Domokos Sándor
Flórián Gyuláné
v.Hangodi János +
Högye Mihály +
néhai v.Király Gyula +
v.Kövendy Károly CM +
néhai Liszcsinszky Béla +
néhai v.Marssó Lőrinc +
néhai M.I. Öregcsendőr +
Dr.Nagy-György István +
néhai v.Oláh-Sajti Lajos +
P.J.
Seregélyes Márton +
v.Szakály János
Dr.Tamás Gyula
Tóth József +
v.Vattay Ferenc +

Levéltár és Múzeum

Bajtársaink gyűjtéséből és adományaiból példás áldozatkészéssel létesített és fenntartott
otthona történelmi és testületi értékeinknek és a testvér bajtársi egyesületek emlékeinek.

Levéltáros és múzeumőr:

vitéz Kövendy Károly CM, szds. +

Címe: „MKCsBK” Hungarian Veterans’ Archive and Museums,
P.O. Box 335, Etobicoke, Ont., Canada, M9C 4V3

MAGYAR KIRALYI CSÉNDŐR BAJTÁRSI KOZOSSEG - BAJTÁRSI LEVEL
CALGARY, ALBERTA.

Elszámolás az Ugyvezetoseg es a Bajtarsi Level Szerkesztosege es Kiadohivatala
Beveteleiről es Kiadasairól az 1975 Majus 20-tól 1981 December 31-ig terjedő
idoszakra.

	1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	Osszes
BEVETEL:								
Rajtarsaktól								
- Bajtarsi Levelre	2669.79	4639.88	9860.20	5444.85	5512.99	5571.64	6418.50	40117.85
- Muzeum/Tablo	32.00	97.57	30.00	5.61	5.93	12.00		186.11
- Emlékerem						1297.12	5436.00	6733.12
- Youngstown Emlékmu							252.00	252.00
Kamat es Egyeb Bevetel				195.50	475.49	860.30	1567.75	3099.04
OSSZES BEVETEL	2701.79	4737.45	9890.20	5645.96	5994.41	7744.06	13674.25	50388.12
KIADAS:								
- MKCsBK-BL	1379.31	2922.55	3575.45	2666.72	5453.91	3175.40	8530.27	27703.61
- Segelyalap	225.00	474.05	779.10	755.28	610.00	805.00	735.00	4383.43
- Ugyvezetes	195.20	464.83	563.61	843.15	330.43	154.70	843.64	3395.56
- Muzeum/Tablo	32.00	97.57	30.00	5.61	5.93	554.88		725.99
- Emlékerem						979.64	6047.09	7026.73
- Jub.Cso.Szobor					1100.00			1100.00
- Youngstown Emlékmu							1252.00	1252.00
- Egyeb						59.00	184.46	243.46
OSSZES KIADAS	1831.51	3959.00	4948.16	4270.76	7500.27	5728.62	17592.46	45830.78
								EGYENLEG (Bevetel - Kiadas) 4557.34
								HOZZA Maradvány 1975 Majus 20-an 235.46
								OSSZES MARADVANY 1981 December 31. \$ 4792.80

Calgary, 1982 Január 29.

[Signature]
megb.üv., főszerkesztő és
felelős kiadó

[Signature]
penztáros

Az elszámolást megvizsgáltuk, azt rendben találtuk, a maradványt bankszámlán előtaláltuk:
penztári ellenőr

[Signature]
Racz István

[Signature]
az MKCsBK vezetője

[Signature]
Vörös Imre

las az Ugyvezetoseg es a Bajtarsi Level Szerkesztosege es Kiadohivatala
 eirol es Kiadasairol az 1975 Majus 20-tol 1981 December 31-ig terjedő
 idoszakra.

1975	1976	1977	1978	1979	1980	1981	Osszes
2669.79	4639.88	9860.20	5444.85	5512.99	5571.64	6418.50	40117.85
32.00	97.57	30.00	5.61	5.93	12.00		186.11
					1297.12	5436.00	6733.12
			195.50	475.49	860.30	252.00	252.00
2701.79	4737.45	9890.20	5645.96	5994.41	7744.05	1567.75	3099.04
1379.31	2922.55	3575.45	2666.72	5453.91	3175.40	8530.27	27703.61
225.00	474.05	779.10	755.23	610.00	805.00	735.00	4333.43
195.20	464.83	563.61	843.15	330.43	154.70	843.64	3395.56
32.00	97.57	30.00	5.61	5.93	554.88		725.99
					979.64	6047.09	7026.73
				1100.00			1100.00
						1252.00	1252.00
					59.00	184.46	243.46
1831.51	3959.00	4948.16	4270.76	7500.27	5728.62	17592.46	45830.78
							4557.34
							235.46
							<u>\$ 4792.80</u>

M e g j e g y z é s .

Egyenleg
 4,792.80
 4,714.82

Kiadás
 248.12

Bevétel
 170.14

1982. I. 29.
 II. 1 - III. 2-ig

azaz négyezerhétstíztizenöt kanadai dollár és 82 cent, mely összeget
 US dollárra átváltva / rate: 1.2337 / 3,821.69 azaz 3,821.69 azaz
 háromezernyolcszázhuszonegy US dollár és 69 cent összegben a Bank of
 Montreal 2512-6629 sz. utalványán /bank-draft/ v. Szendi József őrm.
 MKCsBK pénztáros kezeihez Sarasotába, /Fla. USA/ 1982.március 2-án
 átutaltuk.

Kelt Calgaryban, 1982 március 2-án
[Handwritten signature]
 megb.üv., MKCsBK Bajtársi Level főszerkesztő
 és volt felelős kiadó,

29. *[Handwritten signature]*
 megb.üv., főszerkesztő és
 felelős kiadó

[Handwritten signature]
 pénztáros

izsgáltuk, azt rendben találtuk, a maradványt bankszámlán előtaláltuk:
 pénztári ellenőr

[Handwritten signature]
 az MKCsBK vezetője

[Handwritten signature]